

KURTULUŞ İÇİN İLERİ

"ÖĞRENİP SAVAŞMALI, SAVAŞIP ÖĞRENMELİYİZ"

SAYI 4

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA!

FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE OPORTÜNİST TAVIRLAR TEŞHİR OLUYOR

KALPAZANLIK VE REZİLLİK HALKIN SESİ'NİN TEMEL SİYASETİDİR.

KURTULUŞ'un 8. sayısında "Üç Eleştiri Üç Cevap" başlıklı yazının birinci kısmında PDA kalpazanlarının en son tahrifatçılıkları sergileniyordu. Daha önce KURTULUŞ'un 4üncü sayısında "İlerleyiniz Baylar" başlıklı bir yazı "Daha önce varlık nedeni dahi meçhul olan, 'TKP' nin son zamanlarda bizi iyi niyetli insanların yanında esas olarak devrim kaçağı, pasifist ve kariyerist unsurları bünyesinde toplayarak gelişiyormuş gibi görünmesi üzerine, iyi niyetli olduğuna inandığımız bir takım insanları uyarmak üzere kaleme alınmış olan" bu yazı " Halkın Sesi"nin 84. sayısında tam PDA'ya yakışır bir el çabukluğu ile tahrif edilmiştir. Okuyan herkes için, bu arada PDA kalpazanları için de, çok açık bir yazı olan "İlerleyiniz Baylar"dan "Halkın Sesi" şu sonucu çıkarıyordu: Kurtuluştan bir grup TKP'ye geçmiştir. Zaten "Kurtuluş revizyonizme gidenlerin kalktığı bir istasyon rolünü oynamaktadır." Ve bu yazı KURTULUŞ'un 6. sayısında yayınlanan ve kaynaklandığı yerle birlikte 'TKP'nin bütünsel bir eleştirisinin yapıldığı "TKP üzerine" yazısından sonra yazıldı.

Gerçekte PDA kalpazanlarının sorunu başka. Onlar KURTULUŞ' un iki şabloncu çizgiye karşı ideolojik, politik ve fiili mücadelesini gayet iyi bilirler. Onlar, KURTULUŞ'un Sovyet şabloncularına karşı verdiği mücadeleyi gözlerinin içi gülerek sık, sık seyrettiler. Ve PDA kalpazanları çok iyi bilirler ki KURTULUŞ revizyonizme karşı sadece sözle mücadele etmez gerçekten mücadele eder. Ne yazık ki KURTULUŞ PDA' kalpazanlarının arzuları hilafına sadece bir revizyonist çizgiye karşı değil, her iki revizyonist çizgiye karşı da mücadele eder. Kalpazanlar bunu sık, sık hissettiler. İşte sorun budur. Onlar ille de gözlerimizi kapayıp "Peking Review"u işlememizi, durup dinlenmeden SSCB'ne küfretmemizi, "yeni Rus çarları" aramamızı istiyorlar. Sayfalarımızı baştan aşağıya "Rus sosyal-emperyalizmi" ile doldurmamızı istiyorlar, zaten görevi Sovyet Birliğine karşı Türkiye'yi, oligarşiyi, savunmak olan Türkiye ordusuna "bizi Rusyaya karşı koruyun" diye yalvarmamızı istiyorlar. Kısacası Amerikan emperyalizmini unutmamızı, kitlelere de unutturmamızı ve onun yerine hayali bir düşmana sabah-akşam küfretmemizi istiyorlar: Bunu yapmayınca da "TKP'ye giden son istasyon" olunuyor. Hayır sayın kalpazanlar. Proleter sosyalistleri ne "TKP'ye giden son istasyon" olacaklar, ne de sizin gibi "Amerikan emperyalizminin işbirlikçiliğine giden yolda ki son istasyon" olacaklar. İşbirlikçi karakterinizi her fırsatta teşhir etmek ve bunu anladığınız her dilde yapmak proleter sosyalistlerinin görevlerinden biridir.

Anlaşılan KURTULUŞ'un 8. sayısındaki yaız pek PDA kalpazanlarının anladığı dilden değilmiş. Ya da ısrarla anlamak istemiyorlar. 94. Sayılarında gene kıyameti koparmışlar. Ama bir yandan eleştirmek (!) için yazmışlar, diğer yandan kendi kendilerini tekzip etmişler.

"KURTULUŞ dergisi, sahte TKP'yi sözde eleştirmektedir. Ancak söyledikleri (abç) ve yaptıkları İ. Bilen kliğine ve onun sosyal-emperyalist efendilerine yaramaktadır. "(Halkın Sesi, S: 94) ve ekliyorlar "pratiğe baktığımızda ise Kurtuluş dergisinin sürekli olarak revizyonistlerin besleme derneği İGD ile aynı safta yer aldığını görüyoruz. "(Halkın Sesi S:94) ile tutar yanı olmayan bir mantık. Kurtuluş hem "TKP"yi eleştiriyor, hem de bu eleştiri TKP' ye yarıyor! Ya öbür iddia? "Kurtuluş ile İGD'nin aynı safta yer alışı? Kalpazanlarımız açıp Sovyet şabloncusu dergilere, İGD'nin destekçisi "ilerici Yurtsever Gençlik" dergisine bir baksın. Hepsi Kurtuluş'a PDA ile aynı ağızla saldırıyorlar. "Devrimci saflara zorbalığı sokmak"la suçluyorlar. Aralarında bir tek fark var: Onlar KURTULUŞU Çin Halk Cumhuriyetine küfür etmemekle suçluyorlar PDA kalpazanları ise SSCB'ye küfür etmemekle suçluyorlar. Yani PDA'nın anladığı " proleter devrimcisi" olmak için, ya da diğerlerinin anladığı "işçi sınıfı sosyalist" olmak için illede SSCB'ye veya Çin'e küfür etmek gerekiyor. Ama KURTULUŞ'un tavrı açık. İki revizyonist çizgiye karşı da ideolojik, politik ve fiili mücadele.

"Halkın Sesi" 94. sayısında "İlerleyiniz Baylar" yazısını bahane edip 71 silahlı direnişine' de galiz küfürler savurmuş.

"Herşeyden önce" diyor "Halkın Sesi;" Somut olaylara bakalım 1971'de Türkiye'de yapılan nedir? Somut olaylara bakalım.xxx 1971'in belli başlı eylemleri şöyle özetlenebilir: Adam ve çocuk kaçırma, banka soyma; uçak kaçırma ve revizyonist Bulgaristan'a sığınma, bir takım yerlere dinamit atma, silahlı gruplar halinde dağlarda dolaşma, en sonunda müteahhit, bekçi, bakkal ve eczane soygunları."

Eksik yazmış "Halkın Sesi" 71' in bazı (!) başka olayları da var idam sehpalarında "yaşasın Marksizm-Leninizm" diye bağırarak can veren proleter devrimcileri var. Kızıldere'de Nurhaklar'da " biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik" diyen proleter devrimcileri var. Emperyalizme, oligarşiye ve faşizme karşı yiğitçe direnen ve ölen sayısız devrimciler var. Kalpazanlarında belirttiği gibi silahlı gruplar halinde dağlarda dolaşanlarda var. Ama komandolar çevirdiğinde döğüşüp ölmesini biliyorlardı. Yakalanıp aylarca işkence yapıldığında konuşmayan ama ölen devrimciler var. Ve aynı 71 dönemin PDA kalpazanları ne yaptı? Aynen Zeki Baştımar ve diğerleri gibi polise teslim oldular. Sayfalar dolusu ifadelerle tüm arkadaşlarını ele verdiler. Sonra'da "içeri"de "örnek ifade" diye gene o ele verip yakalattıkları arkadaşlarına ifadelerini dağıttılar. Bu reziller "proleter devrimci" ve Kaypakkaya "maceracı." Sinan Mahır, Hüseyinler, Deniz, Ulaş, Yusuf, "maceracı" olacak da Beşparmak dağlarına "tüfeklerini gömen", kızıl bayraklı gazetelerle "halkçı ayaklanmaya" çağıran, faşizme bir tek an dahi direnmeyen PDA'cı kalpazanlar "proleter devrimcisi" olacak. Bunun adı, sadece PDA kavramının bugüne kadar ki anlamı olan "REZİLLİK"tir.

71 direnişçilerine küfreden, onlara "bakkal, eczane, soyan" adi "hırsızlar" diyen bir siyasi çizginin Paris Komünü, 1905 Devrimini ağzına almasına ne demeli 71 direnişçilerine küfredip ardından KURTULUŞ ve İLERİ ye saldırı başlıyor. Kendilerini dünyanın en zeki (!) insanları sanan kalpazan'ar uzun, uzun Komün' ün ve 1905'in kitle çizgisini anlatıyır ve 71'in öncü savaş anlayışına saldırıyor. Evet saldırıyor. Zira KURTULUŞ'un 7. sayısında da "öncü savaş üzerine" başlıklı bir yazı çıktı. İlk sayfasından son sayfasına kadar kitlelerle birlikte sürdürülmeyen her öncü savaşının oligarşi tarafından mutlaka yenileceğini anlatıyor ve bu eleştirinin yanında önerisini de getiriyor. Ya PDA kalpazanları KURTULUŞ ve İLERİ'yi tahriften başka ne yapıyor? Sadece küfür 71'e küfür, KURTULUŞA ve İLERİ' ye küfür.

Ve "Halkın Sesi"nin yazısı şöyle bitiyor: "1971 maceracılığının

(Devamı sayfa 10'da

YAVUZ HIRSIZ EV SAHİBİNİ BASTIRMAYA ÇALIŞIYOR.

KİTLE yazarları son zamanlarda "ufak" bir eser hırsızlığı yapmaktalar. Bazı kitaplardan paragraf, paragraf çeviriler yapıp altına basıyorlar imzayı. Hani bir, iki cümle olsa neyse. Ama yazının tümü çalma olunca iş değişiyor. Oysa alıntı yapma gibi bir kural vardır. Birinin görüşlerini pek beğendiysen, doğru buluyorsan yazına aktarabilirsin ama aktardığın kişiyi, kitabı not edersin. Böyle bir adeti KİTLE yazarları da bilir herhalde. En azından o hırsızlık yaptıkları kitap böylesi bir yığın alıntı ile dolu.

Ama KİTLE yazarları bakın ne diyorlar: *"Bu aktarmaların 'hırsızlık' olduğu iddiasına gelince söz konusu yapıtlar tüm dünya işçi sınıfına malolmuştur, tüm dünya halklarının hizmetine sunulmuştur."* (KİTLE, S.146) Demek biri tutsa Marx'ın ya da Lenin'in bir kitabının altına bassa imzasını ve kendi görüşüymüşcesine yaysa demek bu hırsızlık değil. Neden ? Marx'ın, Lenin'in eserleri de tüm dünya işçilerine tüm dünya halklarına mâl olmuştur. Ama ne diyor KİTLE; *"KİTLE-'de ki adı geçen yazıya veya yazı dizisine, herhangi bir KİTLE yazarı* 'bu benim ürünümdür' *diye kendi imzasını koymadığına göre..."* Ayıptır. Evet yazının altında bir yazarın imzası yok ama KİTLE imzası var. KİTLE gazetesinde de T S İ P 'in damgası var. Yani KİTLE'nin deyimiyle *"bir yazar değil ama, KİTLE'nin bizzat kendisi; bu benim ürünümdür."* diyor.

Oysa bu sorunun altından kalkmak ne kadar basitti: Özür dileriz arkadaşlar, sözü geçen yazıları hazırlarken alıntılar yaptığımız, kısım kısım, dergimize çevirip bastığımız kitabın ismini yazmayı unuttuk diyebilirlerdi. Kurtulurlardı bu hırsızlık iddiasından. Ama artık iş işten geçti. Bundan böyle adları eser hırsızı kaldı. Yazık.

Dedikya; yavuz hırsız ev sahibini bastırır. Eser hırsızlıklarını gizleyebilmek için en kolay yol KURTULUŞ'a saldırmak. "....Kurtuluş yazarları, Kitle'ye (...) hiçbir ideolojik eleştiri getiremedikleri gibi.." (Kitle s.146) ve bu satırların biraz üstünde KURTULUŞ'u daha önce eser hırsızlıklarını sergilemediği için eleştiriyorlar. Ne demeli? Kurtuluş işi gücü bırakıp Kitleyimi eleştirmeliydi? Belki Kitle'nin eser hırsızlığını daha önceden sergilemek "görevini" önceden yapsak, daha iyi olurdu. Ancak Kitlenin her yanı bize o denli yabancıki o denli uzakki, eleştirmeye kalksak başa çıkılmaz. Her gün her hafta Kitle eleştirisi için bir özel KURTULUŞ yayınlamak gerekir. Ki , bu sadece kağıt israfıdır. 147. sayılarını şöyle bir gözden geçirdik, eleştirecek tam bir KURTULUŞ dolusu zırva var. Bizimle pek ilgisi yok ama dikkatimizi çekti. Bizi eleştirdikleri yazının hemen yanındaki sütunlarda "Maocular" eleştiriliyor(!) Bu pek bilimsel eleştirinin son kısmı Aybar'dan TİP'e, Mihri Belli' ye kadar herkesi geçmişteki tavırlarından dolayı Maoculuğun (!) temelleri haline getiriyor. Meselenin nedenleri(!) ta bu kadar eskilerden beri araştırılınca (!) bu nedenlerdan daha önce sayılması gereken çok daha önemli nedenler geldi aklımıza, nedense Kitle yazarlarının aklına gelmemiş (!) Şimdi keskin Sovyet şabloncusu olan TSİP genel sekreterinin çevirdiği Ekim Yayınlarından çıkan, Kültür Devrimi'nin temel kitabı Mao'nun, Kızıl Kitabı. Ayrıca, sahibi ve yazarları arasında bugünkü TSİP'in yöneticilerinin bulunduğu ve üstelik tarihi TİP yöneticileri, Mihri Belli ve Aybar'ın Maoculuğun (!) temellerini teşkil eden işler yaptıkları (!) tarihlerden daha yeni tarihli bir dergi var. Adı "Sosyalist Parti". TSİP yöneticileri hatırlarlar herhalde. Tarihi 1971. Örneğin, Çağatay Anadol imzalı bir yazı(1.sayı) bugün PDA'nın eleştirdiğinden daha terbiyeli (!) bir biçimde Polonya'yı eleştiriyor.3. sayıdaki "Çinhindi Halkları Emperyalizmin kanlı ellerini kıracaktır" başlıklı yazıdan ise rasgele bir iki kısım aktaralım "20 yıldan fazla süren Çin Halk Savaşı ve daha sonra kurulup güçlenen Çin Halk Cumhuriyeti sosyalist düşünce ve eylemin gelişmesine yardımcı olmuştur". (S.Parti,s.3,sf.2) "ABD Kızıl Çin'in yakınında kukla iktidarlar kurarak orada güçlü bir askeri merkez oluşturmak, sosyalizmin gelişmesini engelleyerek (....)" (a.g.e.sf.3). Aynı sayıda "Sosyalist Teoride Köylük Sorunu" yazısında ise Köylü Sorununda komünizmin ustaları şöyle sıralanıyor: "Marx, Engels Lenin ve Mao". Bu tür "Maoculuk örnekleri TSİPliler için çoğaltılabilir, ama gereksiz. Denebilirki onlar eski defterler, gerçekten TSİPlilerde eski defterler sayılamıyacak kadar çoktur.

İdeolojik bir eleştiri getirememeye gelince: Kitlenin eser hırsızlığı yaptığı yazısında KURTULUŞ'un ideolojik bir eleştirisi yoktuki. Evet eleştiri var ama buna ideolojik bir eleştiri denemez. Bütün söylenenler şunlar: "Leninist doğruların sözde(abç) savunulması" , "(..) sadece kendi gurupsal güçleri - nin geniş çaplı bir serüvenci eyleme yetmeyeceğini kavradıkları için bu gurup (KURTULUŞ-İleri'nin notu) taşıdığı goşist ideolojisini Leninizm yaldızıyla kılıflama (abç) kurnazlığını seçmiştir. " , "Sadece kendileri devrime (yani serüvene) hazır değildir, bu nedenle Türkiye'de devrimci durum görmemektedirler. Kendileri 'hazır' oldukları an, Türkiye'de devrimci durum ilan edeceklerdir . (abç)" Nedir bütün bunların anlamı? İdeolojik eleştirimi? Elbette hayır. Kitleye göre KURTULUŞ Leninizmi savunuyor. Ama "sözde", "yaldızla kılıflamak" için. Böyle bir anlayış nasıl eleştirilirki? Zahir KURTULUŞ sözde değil gerçekten Leninist olduğunu ispatlamak zorunda. Hem de tescilli revizyonist Kitleci efendiler aldanıyorlar.

KURTULUŞ hiçbir zaman devrimciliğini, Leninist çizgisini Kitle ve benzeri revizyonistlere ispatlamak için uğraşmayacaktır. Onun devrimciliği sosyal pratikte ispatlanmaktadır. Hoşumuza gittigi an, "devrimci durum ilan edeceğimiz" eleştirisine (!) gelince pes doğrusu. Kurtuluş'ta "Evrem ve Devrim Aşamaları" diye, "Öncü Savaşı Üzerine" diye, yazılar çıktıktan sonra bu eleştiriye (!) cevap vermek gereksiz.

Durum böyle. Biz KURTULUŞ ile Kitlerin aynı şeyleri söylediğini, savunduğunu söylemiyoruz. Ama Kitle, KURTULUŞ'a yukarıda sıraladığımız eleştirilerini(!) yaptığı 147. sayısından hemen bır sayı sonra, 138. sayısında aynen şöyle diyor ; "Bunlardan birinin yarışında vardığı nokta gençekten ilginçtir. Maoculara sövüp ince Maoculuk yapmaktan da geri kalmayan bu gençlik gurubu(*) kendi söylediklerinin işçi sınıfı devrimcilerinin, özellikle bu gazetenin ideolojisine bir ölçüde benzemesinden de kaynaklanan kompleksi ile......." İşte bu noktada işler arap saçına dönüyor. KURTULUŞ hem Leninizmi "sözde" savunuyor, hem Leninizmi "gerçekten" (!) savunan Kitlenin söylediklerini söylüyor, hem Maoculara sövüyor hem de Maocuların azılı düşmanı Kitle ile benzer şeyler söylemesine rağmen, "ince Maoculuk" yapıyor . Tam bir karmaşıklık, tam bir kafa bulanıklığı ve içiçe girmiş binbir tilki kuvruğu. Tam Tam TSİP önderlerine uygun bir kafa yapısı. Bu arap saçını çözmek mümkün değil. x x

En kabaca KURTULUŞ ile KİTLE'nin arasındaki ayırım devrim anlayışındadır. TSİP revizyonistleri determinizm ile volantirizm arasındaki ilişkiyi kavrayamıyorlar. Volantirizmden cin görmüş gibi kaçıyorlar. Volantirizmin kokusunu aldıkları her yere hemen "goşizm" damgasını vuruyorlar. Pasifizmleri'de buradan geliyor. Objektif, Subjektif faktörler diye çala kalem yazmışlar (daha doğrusu hırsızlamışlar) ama hiç bir şey anlamamışlar. KURTULUŞ ile TSİP, KİTLE arasındaki ayırım elbette ki bu kadar değil. Ama tamamını açıklamak uzun bir yazının konusudur. Devrim anlayışındaki yukarıda vurguladığımız nokta KURTULUŞ'un eleştirildiği (!) yazının konusu olduğu için andık.

KİTLE'nin yazısı faşizme kar-

(Devamı Sayfa 10'da)

ANTİ FAŞİST MÜCADELEYİ SAPTIRANLARDAN HESAP SORULACAKTIR!

ÜLKEMİZDE MARKSİZM-LENİNİZMİN BU DENLİ ÇARPITILDIĞI BİR ORTAM, SANIYORUZ BU KADAR CANLI BİR BİÇİMDE ŞİMDİYE KADAR YAŞANMADI. SİYASİ GURUPLAR VEYA KİŞİLER BÜYÜK BİR GENİŞLİKLE BUGÜN KABUL ETTİKLERİNİ YARIN RED EDEBİLİYORLAR. İYİNİN VE KÖTÜNÜN KALIN ÇİZGİLERLE AYRILMASI DAHA UZUN SÜRECEĞE BENZER.

İçinde bulunduğumuz günler devrimcilerin çok daha sorumlu ve bilinçli davranmasını gerektiren günlerdir. Devrimci insan odur ki, işçi sınıfına ve emekçi halklara karşı sorumluluğunu bir an dahi ihmal etmez. Onun hedefi, kullanacağı yöntemler ve mücadele edeceği alanlar bellidir. Ona yol gösteren ideoloji Marksizm-Leninizmdir.

Türkiye, Amerikan emperyalizminin denetiminde yarı-sömürge bir ülkedir. Türkiye halklarının baş düşmanı Amerikan emperyalizmi ve tekelci burjuvazi ile büyük toprak sahiplerinin oligarşik diktatörlüğüdür. Bu gerçeği daha önceleri defalarca tekrarladık. Burjuvazinin ve revizyonistlerin çarpıtmaları karşısında daha çok vurgulamaya devam edeceğiz.

Anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratik halk devrimi, işçi sınıfının önderliğinde, emekçi halklarımızın mücadelesi ile zafere ulaşacaktır. Devrim, sınıfsız toplumu kurana, yeni tipte insanı yaratana kadar sürecektir. Bunu gerçekleştirmenin, oligarşiyi tarihin çöplüğüne atmanın tek yolu devrimdir. Bu gerçeği de vurgulamaya devam edeceğiz.

İşçi sınıfının bu mücadelede en güçlü silahı partidir. Parti, diyalektik ve tarihi materyalizmin temelleri üzerinde kurulmuş proletaryanın savaş örgütüdür. Günümüz Türkiye'sinde görev: PARTİLEŞMEDİR. Bu görev ancak her türlü kopyacı anlayıştan uzak kalınarak Marksist-Leninist bir çizgiyi geliştirerek yerine getirilebilir.

Devrimcileri bu zor görevler beklerken oligarşinin ve onun soldaki uzantılarının saldırıları da alabildiğine artıyor. Oligarşi, yukarıdan aşağıya faşist bir diktatörlük tezgahlarken, çeşitli faşist örgütler aracılığıyla kitle desteği sağlamaya çalışıyor.

Bu çetin günlerde, devrimciler birbirlerinin söylediklerini daha bir dikkatle dinlemek zorundadırlar. Faşist saldırılara karşı birlikte mücadele etmenin yolunu bulmak zorundayız. İdeolojik mücadeleye evet. Fakat İdeolojik mücadele paravanası arkasında provakasyona varan hile ve tertiplere hayır ! Devrimcilerin kendi yöntemleri vardır. İnsan bir kere olsun pragmatik gerekçelerle burjuvazinin ideolojik politik mücadele araçlarını kullanmaya başladı mı, gideceği yer bellidir. İdeolojik mücadele adına silahlı saldırılara kadar varan çatışmanın ise kimlerin işine yaradığı açıktır.

Geçtiğimiz günlerde, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi öğrencisi iki yurtseverin faşistlerce öldürülmesi üzerine yapılan yürüyüş ve gösteri bütün siyasi grupları bir araya getirdi. Bu tür örnekler ülkemizde parmakla sayılacak kadar azdır. Bu tören gerçekten güçlü bir anti-faşist eylem oldu.

4 Şubat'ta ZEKİ ERGİNBAY arkadaşımızın cenaze törenine ise İYDGD katılmadı. Ama o saflarda yer alan bir çok İYDGD üyesi tek tek kişiler olarak törene katıldı. "İGD gelirse biz katılmıyoruz" diyenlere önceki yürüyüşe neden katıldıklarını sorarız. Kısa zaman içinde ne gibi gelişmeler oldu da siyasetinizi değiştirdiniz ? Yoksa bir gün sonra Ankara'da yapılacak saldırıların tezgahlanmasıyla mı ilgiliydi ? Bu 0-portunist, faydacı siyasetin elbette bir şeylere yararı dokunur. Ama devrimci harekete asla.

5. Şubat'ta Ankara'da yapılan mitingde meydana gelen olaylar bardağı taşıran son damla oldu. Olaylar iki şabloncu çizginin devrimci hareketi nasıl bir kördüğüm içine soktuklarını bir kez daha gösterdi. "İlerlemeci" revizyonistler bu olaylar üzerine TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED'in kapatılması sorumluluğunu Çin şabloncularına atarak kendilerini temize çıkaracaklarını sanıyorlar. Ama yanılıyorlar. Bu çatışmaları körükleyen onlardır. "Maocu Bozkurtlar" teranelerini haykıranlar onlardır.

İşkence, terör ve cinayetlerin artık günlük olaylar haline getirildiği ve bu yolla kamuoyunun sağırlaştırılmaya çalışıldığı bir durumla karşı karşıyayız. Oligarşi bu taktiği uygularken, devrimciler arası çatışmalardan da gereğince faydalanıyor. Bu durum, çeşitli siyasi grupların iyi niyetli unsurlarına önemli görevler yüklüyor. Kimseye ilkelerinizden taviz vererek, ne pahasına olursa olsun birlik olunsun demiyoruz. Ama siyasi gruplarınızn 'liderleri'nın sekter, dar grupçu tavırlarına karşı eleştirici olabilesiniz diyoruz. Bir yürüyüşte güle oynaya "beraber olan" insanların bir başka yürüyüşte beraber olmama gerekçelerini öğrenin diyoruz.

Daha önce de belirttik. Bugün Türkiye sosyalist hareketinin önündeki en büyük engel "ilerlemeci"lerdir. İşçi sınıfının sendikal örgütünün başına çöreklenmiş bu revizyonistler, bu durumun yarattığı kitleler üzerindeki etkinlik avantajına sahiptirler. Fakat bunun geçici ve nisbi olduğunu hemen ilave etmeliyiz. Proletarya partisinin olmadığı bu koşullarda, İşçi sınıfının oligarşinin karşısına daha bir güçlü dikilememesinin nedenlerinin başında bu durum yer almaktadır. Onlar bütün demokrat, yurtsever ve devrimcileri harekete geçiren Cerrahpaşa'lı yurtseverlerin ve ZEKİ ERGİNBAY'ın cenaze törenlerine birer çelenk göndererek "görevlerini yerine getirmişlerdir." (!)

Elbette bu duruma proletarya sosyalistleri "boyun eğmeyeceklerdir." Aksine bu durumun kendilerine yüklediği ideolojik ve pratik sorumlulukları kararlılıkla yerine getireceklerdir. Bu mücadelede başarı kazanıldığı oranda işçi sınıfı reformist-revizyonist "yönetici"lerin etkinliğinden kurtulacak ve mücadelesinin meyvelerini görecektir. "DGM'yi ezdik, faşizmi gerilettik" yutturmacası yerine işçi sınıfımız, faşizmin nasıl "geriletileceğini", onun tarih çöplüğüne nasıl gömüleceğini tarihi tecrübeleriyle görecektir.

Bir kere daha tekrarlıyoruz. İçinde bulunduğumuz günler devrimcilerin çok daha sorumlu ve bilinçli davranmalarını gerektiren günlerdir. Burjuvaziyle uzlaşan tavırlara karşı, provakasyona varan hile ve tertiplere karşı, halklarımızın emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadelesini parçalayan dar grupçu, sekter tavırlara karşı tavizsiz mücadele edelim. Anti-faşist ilkelerimizi hayata geçirelim.

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA

KURTULUŞ İÇİN İLERİ

GÜN MÜCADELE GÜNÜDÜR DERLENİP DÜRÜLMESİN BAYRAKLAR BU KAVGA HALKLARIN KURTULUŞ KAVGASIDIR YIKILACAK BİR BİR YOLUMUZA ÇIKANLAR

YAŞASIN HALKLARIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ KAHROLSUN FAŞİZM

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA

Tüm demokratik haklarımızın düşmanı olan tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahipleri, yani oligarşi, mevcut oligarşik devletin yerine faşist devleti geçirmeye çalışıyor. Oligarşinin daima var olan eğilimi faşist devletin kurulmasıdır. Çünkü o, demokratik hakların düşmanıdır, çünkü o tek bir muhalif ses dahi istemez ve bunların en iyi somutlaştığı devlet biçimi faşist devlettir.

Oligarşi bir yandan demokratik haklarımıza alabildiğine saldırırken, diğer yandan da "sivil" ve resmi güçleriyle işçi ve emekçilere, devrimcilere bütün gücüyle yükleniyor. Ülkemizde siyasi cinayetler, işkence, demokratik örgütlerin basılması, kapatılması, basının susturulması günlük, olağan olaylar haline getirilmek isteniyor.

BAKİ ÜNLÜ HÜSEYİN YABUZ

Geçtiğimiz yıl 100' den çok şehit veren devrimci hareket yeni yılda hergün bir şehit daha vermekte. Daha bir cenazemizi kaldırmadan, ikincisi üçüncüsü geliyor.

1977 yılında ilk düşen devrimci Necip Bozalioğlu oldu. 6 Ocak'da Gaziantep'de çıkan bir çatışmada Yaşar ÇATALBAŞ öldü, Rıfat ÇİÇEK ağır yaralandı ve bir hafta sonra öldü. 11 Ocak'da kahpece öldürülen Ahmet SÜKEN'in cenazesinde ise Cafer ERDEM polis kurşunlarıyla vuruldu. Tunceli halkı bu iki cinayeti var gücüyle protesto etti.

Antalya'da yükselen devrimci mücadelenin önde gelen militanlarından, ANT-GÜR üyesi Hüseyin KOÇ 20 Ocak'da arkasından vurularak öldürüldü. Hüseyin KOÇ'un cenazesine onbinlerce Antalya'lı katıldı. Şehirdeki bütün okullar boykot yaptı Hüseyin'in vurulması Antalya'daki devrimci hareketi bir kat daha biledi.

21 Ocak'da faşistler DEMAK D lokalini bastılar ve Levent ERSOY'u vurdular. 22 Ocak'da binlerce devrimci Levent'in cenazesini İzmit'te toprağa verirken Trabzon'da Yüksel ERİŞ düştü. Bir gün sonra Manisa'da CHP'li Ali Rıza YERLİ, Keçiborlu'da gene CHP'li Mestan BÜYÜKKORKMAZ ve Malatya da TÖB-DER üyesi Mehmet YILMAZ öldürüldüler. Ertesi gün ise İskenderun'da Ticaret Lisesinde çıkan tartışmada Yavuz ÇALIŞKAN faşistlerce öldürüldü.

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi öğrencisi Hüseyin YABUZ ve Baki ÜNLÜ ise 25 Ocak günü sokakta faşistlerce kurşun yağmuruna tutularak öldürüldüler. Aynı gece binlerce devrimci Cerrahpaşa'da toplandılar. 26 Ocak'da ise 20000 devrimci -demokrat bu iki yurtseverin cenazesine katıldılar. Cenazeye Cerrahpaşa Tıp Fakültesi öğretim üyeleri de katıldı. Oligarşinin azgın saldırıları karşısında temel zaafı dağınıklık, örgütsüzlük olan sol hareketin bütün grupları cenazeye katıldılar. Bu açıdan cenaze büyük bir anti-faşist gösteri oldu. 3 gün sonra ise Oktay ÇETİNKAYA Ankara'da vuruldu.

23 Ocak günü çalışmakta olduğu İnşaat Mühendisleri Odasından çıkan ZEKİ ERGİNBAY kaçırıldı. Savcılık aracılığıyla kendilerinde olup olmadığı sorulduğunda polisin cevabı "hayır" oldu. Oysa o günlerde tutuklanan ve çok sonra bırakılan bazı devrimciler ZEKİ ERGİNBAY'ı İstanbul 1. Şube'de görmüşlerdi. Polis yalan söylüyordu. ZEKİ ERGİNBAY'ın aranması sırasında faşistlerin işgali latında olan Edirnekapı yurdunda bazı devrimcilerin esir tutulduğu öğrenildi. Savcılığa başvurularak yurdun aranması istendi. ancak savcılık "tatil" nedeniyle başvuruyu red etti. Ancak katiller için tatil yoktu. Savcılığın dilekçeyi red ettiği günlerde ZEKİ ERGİNBAY göğsüne sıkılan tek bir kurşunla öldürüldü. Cesedi 3 gün sonra bulundu.

ZEKİ ERGİNBAY'a 8 gün boyunca işkence yapılmıştı. Vücudu çeşitli yaralarla doluydu. Kesikler, sigara yanıkları, darbe izleri vardı, elektrik verilmişti. Ayrıca 8 gün boyunca ellerinin ve ayaklarının bağlı olduğu izlerden belliydi. ZEKİ nin cenazesinden bir gün sonra polis Edirnekapı yurdunu bastı!

Yapılan işkencenin bitiminden, ve kendisini 1. Şube'de görenlerden sonra ZEKİ ERGİNBAY ın polis tarafından kaçırıldığı işkence edildiği ve öldürüldüğü açıktır. Ama polis suçu komandolara atmaya çalışmaktadır. Oysa ne fark eder. Katil bellidir. OLİGARŞİ. ZEKİ'nin ve daha nicelerinin katili oligarşidir.

ZEKİ'LER ÖLMEZ !

Kaçırılmasından sonra bütün çabalara rağmen olaya sütunlarında tek satır dahi yer vermeyen ilerici (!), devrimci (!) basın ise öldürülmesinden sonra ZEKİ ERGİNBAY'a geniş yer verdiler.

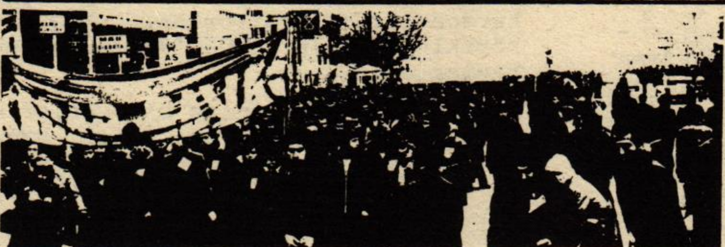
ZEKİ ERGİNBAY'ın cenazesi büyük bir anti-faşist gösteri oldu. Beşiktaş'tan alınan cenazesi eller üzerinde Kabataş'a kadar taşındı. Arabalı vapurla Üsküdar'a geçildi oradan gene eller üzerinde taşınan cenaze Kadıköy'e getirildi. Proleter Sosyalistleri yol boyunca halka faşizmi, siyasi cinayetleri ve oligarşinin baskı ve zülmünü anlattılar. Üsküdar'da kısa bir konuşma yapıldı.

Cenazeye Kadıköyde büyük bir kitle daha katıldı. Gene yol boyu konuşmalar yapılarak ve halka bildiriler dağıtılarak ZEKİ'nin cenazesi Kısıklı mezarlığına götürüldü ve toprağa verildi.

İGD gelirse alınacaktır dendiği için çin şabloncusu revizyonistler başta HALKIN KURTULUŞU ve SESİ cenazeye katılmadılar. Anti-faşist mücadele(!) anlayışlarını sergilediler. Ama saflarındaki bir çok namuslu devrimci bireyler olarak cenazeye katıldılar.

ZEKİ ERGİNBAY'ın kaçırılması işkenceyle öldürülmesi oligarşinin saldırılarının yeni boyutlara ulaştığını göstermektedir.

FAŞİZME ÖLÜM İŞKENCEYE SON !

ANALAR DOĞURUR FAŞİSTLER ÖLDÜRÜR !

HALKIMIZA

Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin yılmaz savaşçısı Zeki Erginbay arkadaşımız, görevleri belli katiller tarafından vurularak öldürüldü!

Zeki arkadaş, emekçi nalklarımızın kurtuluş mücadelesinin cesur, kararlı ve fedakâr bir militanıydı. Faşistler döktükleri kanda boğulacaktır! Anısı bizlere önder olsun!

KURTULUŞ

Kurtuluş İçin İLERİ

YAŞASIN KURTULUŞ'A KADAR SAVAS

AYNUR-HÜSEYİN-ZEKİ KURTULUŞ İÇİN İLERİ

ANTALYA

Türkiye'de faşist saldırılar her gün biraz daha artarken, faşistler gün geçtikçe yeni mevziler elde ederlerken, Antalya bunu başaramadıkları bölgelerden biri. Bir çığ gibi gelişen Antalya'daki anti-faşist hareket faşistlere göz açtırmamaktadır.

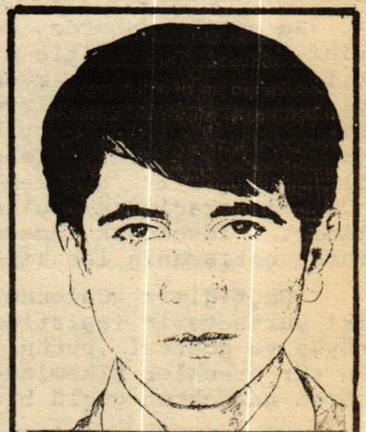
Faşistlerin saldırıları Antalya'da bir süre önce yoğunlaşmaya başladı. İlk saldırı alanı okullar oldu. Ama bu saldırılar devrimcilerin kararlı aktif direnişiyle karşılaştı. Her saldırının ardından Ülkü ocaklı it sürüleri unutamıyacakları dersler aldılar. Bunun üzerine okullarda polis terörü başladı. Polis dayağı, günlerce göz altında tutma günlük olaylar haline geldi. Ancak ANT-GÜR ün doğru önderliği altında devrimciler oligarşinin saldırılarını göğüslediler.

Okullardaki başarısızlıklarının ardından faşistler bu kez aylardır grevde olan Pil Fabrikası işçilerine saldırdılar. Grev çadırına ateş açıldı. Bu saldırı da ANT-GÜR ve DEV-İŞ'in doğru önderliği ile kırıldı.

Faşist saldırılar Antalya daki devrimci hareketi gerileteceğine daha da güçlendirdi. Her faşist saldırıdan sonra devrimciler kitle bağlarını daha da güçlendirdiler. Tüm anti faşist güçler omuz omuza mücadeleye atıldılar.

Aksu ve Serik Antalya'nın tek gerici bölgesidir. Geniş pamuk üretiminin yapıldığı bu bölgede topraklar az sayıda büyük toprak sahibinin elindedir. Aksu iplik fabrikası da bu büyük toprak sahiblerinin kontrolündedir. Fabrikada devrimci-ilerici işçiler üzerinde yoğun bir baskı vardır. İlerici-devrimci işçiler işten atılmakta, devamlı saldırılara uğramaktadır.

Yığınların kararlı direnişi karşısında darbe üstüne darbe yiyen faşistler bu defa Aksu İplik fabrikasındaki besleme itleri Antalya'ya getirdiler. İlk olay "şahipsizler" adlı devrimci bir tiyatronun oynatılması sırasında çıktı. İplik fabrikasının ve Aksu öğretmen okulunun faşistleri Tiyatroya saldırdılar. Çıkan çatışmanın sonucunda faşistler dağıtıldı.

HÜSEYİN KOÇ

"FAŞİST BASKILARI BİZE KAR ETMEZ.
BİR 'HÜSEYİN' ÖLME İLE BU KAVGA BİTMEZ.
BİR ÖLÜR, BİN DOĞAR VURMAK KAR ETMEZ.
KIRMA İLE DEVRİMCİLER TÜKENMEZ."

KARADENİZ TÜTÜN ÜRETİCİLERİ 1. KURULTAYI YAPILDI.

Bafra Tütün Üreticileri Birleşmeye ve Dayanışma Derneği (BATÜB-DER) in düzenlendiği . 1. Tütün Kurultayı büyük bir ilgi görmüştür. Üreticilerin sorunlarının tartışıldığı ve çözüm yollarının önerildiği kurultayda konuşmacılar örgütlü mücadelenin önemi ve gereği üzerinde birleşmişlerdir.

BATÜB-DER Başkanı Ahmet Koca: "emperyalizmle bütünleşmiş tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin hakim olduğu bir ülkede yaşamaktayız. Birleşip örgütlü mücadele etmemiz gerekmektedir. mücadelemiz işçi sınıfının öncülüğünde halkımızın verdiği bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır." demiştir.

BATÜB-DER Sekreteri Nurhat Kocabaş tütün üreticilerinin sorunlarını dile getirdikten sonra emperyalizme ve oligarşiye karşı Kurtuluşa Kadar mücadele edeceklerini söylemiştir.

Kurultaya Köy-Kop Genel başkanı ile Or-Sen başkana da katılmışlardır. Aralrında TMMDB nin olduğu bir çok demokratik örgütten başarı mesajı gelmiştir. Ziraat Mühendisleri Odası şube başkanı Yusuf Deniz de yaptığı konuşmada tütün sömürüsünü ve uluslararası tütün tekellerinin durumunu anlatmıştır

BATÜB-DER, ATÜB-DER, BOTÜB-DER, SİTÜB-DER, ÇATÜB-DER örgütleri Hukuk danışmanı Recep Kaygusuz yaptığı konuşmada 1177 sayılı tütün ve tütün tekeli yasasının uygulanmadığını ve üreticinin üretimde olduğu kadar ürünlerinin pazarlanmasında da söz sahibi olması gerektiğini belirtmiştir.

Kapanış konuşmasını Alaçam Tütün Birleşme ve Dayanışma derneği başkanı ismail yeşilyurt yapmıştır. Konuşmacı, üretici örgütlenmesi sorunlarına değinmiş, kooperatiflerin burjuvazinin denetimindeki örgütler olduğunu belirterek üretici birliklerinde örgütlenmeyi ve mücadeleyi savunmuştur. Kurultay da üreticilerin istekleri aşşağıdaki gibi kararlaştırılmış ve ilgili yerlere bildirilmiştir.

1-Taban fiatı 67 lira olmalıdır
2-ortalama fiat75 lira olmalıdır
3-satışlarda üreticiler söz sahibi olmalıdırlar.
4-tütün fiatları dikim zamanı açıklanmalıdır.
5-piyasa tüm yıl açık tutulmalıdır.
6-tüccar tütün almamalıdır.
7-üreticiler ve ürünleri sigorta ettirilmelidir
8-satış bedellerinden hiç bir kuruluşa para kesilmemelidir.

ANTALYA

Onlarca faşist hastanelik oldu. Aynı gün Ülkü Ocağı'nın ve MİSK in Genel Kurulları nedeniyle şehir Türkiye'nin dört bir yanında gelmiş yüzlerce faşistle dolu olmasına rağmen bozgunlarını önleyemediler.

Ertesi günlerde faşistler Antalya Lisesi önünde toplanarak gövde gösterileri yaptılar. En son olarak ise ANT-GÖR'ün önünde aynı şeyi yapmayı denediler. Ancak yüzlerce devrimcinin sloganlarla ortalığı kaplaması faşistleri geriletti. Çıkan çatışmaya polis müdahale etti. Ne var ki polisin yapabildiği ancak hastahanelik olan faşistleri kurtarmak olabildi.

Giderek kitlelerden tecrit olan, şehir içinde yaşama hakları kaybolan faşistler son çare olarak devrimci hareketin önderlerine karşı silahlı kadro hareketine girdiler.

Daha önce ANT-GÖR'lü ve DEV-İŞ'li 2 devrimciye ateş açan ve yaralayan faşistler bu olay karşısında devrimcilerin gösterdiği tepkiden ders alamamış olacaklar ki bu kez ANT-GÖR'ün önünde ANT-GÖR üyesi HÜSEYİN KOÇ'a ateş açtılar.

Anti-faşist mücadelenin en kararlı unsurlarından ve ANT-GÖR'ün önderlerinden olan HÜSEYİN'in öldüğünün duyulması üzerine Antalya kaynamaya başladı. Tüm şehir çapında devrimciler faşist avına çıktılar. Anti-faşist terör bütün Antalya'yı kapladı. Polisin faşistleri koruma çabaları, bir çok devrimciyi göz altına alması kabaran devrimci hareketi engelliyemedi. Bir iki saat içinde bütün okullarda dersler durdu. Kızlı erkekli binlerce öğrenci, devrimci-yurtsever-demokrat Antalya'lı cenazeyi almak için hastahaneye gitti.

Askeri birliklerinde desteği ile hastahaneyi çevirmiş olan polis önce cenazeyi vermek istemedi. Her an kalabalığın biraz daha artması, potansiyelin yükselmesi üzerine polis atik davranıp kitleyi dağıtmak istedi. Ateş açtı. Ancak işçilerin kız-erkek öğrencilerin, halkın polisin üstüne yürümesi karşısında polis geri çekildi.

Hüseyin Koç'un ölümünü yeni duyanların katılması ile devrimcilerin safları her an daha da büyüdü. Sokaklar, meydanlar "kahrolsun faşizim", "Hüseyinler ölmez","kahrolsun oligarşi "faşizme karşı omuz omuza"sloganları ile doldu. İşçiler,öğretmenler, esnaflar, zenaatkarlar, öğrenciler kol-kola, omuz omuza emperyalizmi, oligarşiyi ve faşizmi lanetlediler.

Halkın kararlığı karşısında polis cenazeyi verdi. Cenaze eller üzerinde Belediye binasının karşısındaki meydana getirildi. Burada ANT-GÖR'lü bir arkadaş işçi heykelinin üzerine çıkarak bir konuşma yaptı ve devrim andı içirdi. Daha sonra binlerce devrimci- yurtsever-demokrat Hüseyin'in cenazesini evine götürdü. Gösteriler Antalya sokaklarında bütün gece sürdü.

Ertesi gün çok büyük bir törenle Hüseyin toprağa verildi. On bin kadar yurtsever-devrimci törene katıldı. Hüseyin mücadele arkadaşları tarafından toprağa verildi. Törenden sonra Hüseyin'in vurulduğu yerde toplanıldı. Antalya sanki yerinden oynadı... Tekrar faşizme karşı mücadele andı içilerek dağılındı.

Hüseyin'i vurmakla faşistler Antalya'da kendilerini tamamen bitirdiler. Yığınların anti-faşist bilincini şahlandırdılar. Onlar artık Antalya halkı tarafından her zaman lanetlenecektir.

LİSELİ GENÇLİĞİN...

(baştarafı sayfa II'de)

Fakat Liseli-Gençliğin, açıkca ilân edilen ırkçı-şövenist eğitime karşı, Anti-emperyalist Anti-Faşist ve Anti-şövenist mücadelesi Oligarşinin tüm saldırılarına baskı ve terörüne karşılık hızla yükselmekte ve yayılmaktadır.

Antalya'da; Antalya, çağlayan Endüstri Meslek Liseleriyle, Aksu ilköğretim Lisesi'nde ilerici yurtsever, devrimci öğrenciler oligarşinin uygulamak istediği ırkçı-şövenist eğitime karşı çıktıkları için saldırılara uğramakta, okula gidememektedir Bu öğrenciler can güvenliği ve okuma özgürlüğü sağlanması için bir günlük boykot yapmışlar, boykoto beş bin öğrenci katılmıştır Fakat oligarşinin baskı ve terör uygulayıcıları polis ve jandarma "görevleri"ni yapmış,öğrencileri coplamış ve dağıtmışlardır. Polis daha sonra Antalya Gençlik örgütünü basarak çok sayıda öğrenciyi gözaltına almıştır.

Oligarşi gençliğin hızla yükselen ve yayılan anti-emperyalist anti-faşist ve anti-şövenist mücadelesi karşısında daha da azgınlaşmıştır: İskenderun'da Akşam Ticaret Lisesinde okuyan ilerici yurtsever, devrimci öğrenciler üzerine patlayıcı madde atılmış ve aynı okulda okuyan bir öğrenci ölmüştür.

YAŞASIN DEMOKRATİK-LİSE MÜCADELEMİZ!
KAHROLSUN GERİCİ EĞİTİM!
YAŞASIN ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST, ANTİ-ŞÖVENİST MÜCADELEMİZ !
FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA !

OLİGARŞİNİN AZGIN SALDIRILARINA KARŞI ANTİ FAŞİST MÜCADELE İLKELERİMİZİ YAYALIM

Giderek sosyalist hareket içinde bir çıbanbaşı haline gelen Çin Şabloncusu revizyonistlerin son haftalarda yarattıkları olaylar TÖB-DER, TÜM-DER, ve TÜTED'in Ankara'da düzenlediği mitingde doruk noktasına ulaştı. Esas olarak iki revizyonist kampın bir kan davası haline gelen çatışmalarının sonucunda bir çok yurtsever, demokrat yaralandı. Miting sonrasında oligarşi çatışmayı fırsat bilip öğretmenlerin, memurların ve teknik elemanların kitle örgütlerini kapattı.

Açıktır ki TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED'in kapatılmasının tek sorumluları çin şablonculları değildir. Mitingde olay çıkarmaları oligarşi için sadece bir bahanedir. Daha önce de DİSK'in DGM direnişi sırasında bu örgütler kapatılmıştı. Oligarşi esas olarak demokratik örgütleri, demokratik muhalefeti susturmak istiyor. Demokratik bir hak olan, örgütlenme hakkımızı fiilen ortadan kaldırmak, yok etmek istiyor. Eğer çin şabloncusu revizyonistler Ankara mitinginde olay çıkarmasalardı, bugün-yarın oligarşi bir başka gerekçe bulup TÖB-DER ve diğerlerini gene kapatmaya çalışacaktı.

Ancak bütün bunlar çin şabloncusu revizyonistlerin mitingdeki tavırlarını haklı mı çıkarır ? Bu soruya cevap vermeden önce bu revizyonist çizginin son zamanlardaki diğer bazı davranıslarına ve bu davranışlarına paralel olarak kendi iç çatışmalarına bakmak gerekir.

Ankara'daki türünden ilk hareketleri İYÖD'ün Demokratik Üniversite mitinginde oldu. Kendi revizyonist sloganlarının atılmasının engellenmesi karşısında şiddete baş vurdular. Çıkan olaylar sonucunda bir çok devrimci yaralandı. Bu olayın ardından yapılan eleştiri toplantısında mitingde olay çıkaran revizyonist grup "haklılığını"savunurken aynı çizginin diğer grupları özeleştiri yaptılar. Ardından HALKIN KURTULUŞU'nun İstanbul'da düzenlediği Faşizmi, Siyasi Cinayetleri ve İşkenceleri Protesto mitingi geldi. HALKIN KURTULUŞU bu mitinge kendi çizgisindeki diğer grupları çağırmadı fakat TEP ve SP ile işbirliği yaptı. HALKIN KURTULUŞU bu isbirliğine giderken TEP'e "mitingde kararlastırılanların dışında slogan atması mümkün ekiplere karşı duracakları" vaadini verdi ve TEP'e göre de "genellikle dürüst davrandı."

HALKIN KURTULUŞU'nun İstanbul mitinginde çin şabloncusu revizyonistlerin temel sloganları atılmadı değil. Ama gerçekten TEP'in de işaret ettiği gibi olabildiğince az... Ancak, HALKIN KURTULUŞU daha sonra bu tavrından dolayı HALKIN SESİ, HALKIN YOLU, HALKIN BİRLİĞİ gibi gruplarca şiddetle eleştirildi. Eleştiriler daha ziyade HALKIN KURTULUŞU'nun "sosyal-emperyalizm" siyasetinden taviz vermesi ve grupçu davranmasıyla ilgiliydi.

Bu mitingi iki yurtseverin Cerrahpaşa Tıp Fakültesinden Eminönü meydanına kadar süren cenaze törenleri izledi. Gerçekten tüm anti-faşist güçlerin omuz omuza olduğu bir törendi bu. Sovyet ve çin şablonculları belki de ilk kez yan yana (çatışmasız) geliyorlardı. HALKIN KURTULUŞU bu cenazede de kendi mitinglerindeki tavrını sürdürdü ve bu kez kendi çizgilerindeki diğer gruplarca çok daha yoğun bir biçimde eleştiril di.

Bu son olayın yorumu ne olmalı? En kabaca HALKIN KURTULUŞU grubunun "küçük" bir grupsal manevrası olarak adlandırılabilir. Kendi kampları içinde "liderliğe" oynayan ve son kampanyaları, diğerlerinden bağımsız eylemleri ile de bunu gerçekleştirdiler. Daha açıkçası HALKIN SESİ, YOLU, BİRLİĞİ gibi diğer gruplara bağımsız eylem yapma ve onları peşlerinden sürükleme gücüne sahip olduklarını ispatladılar. Bu kampanyaları boyuhca gazetelerinde "sosyal emperyalizm" siyasetinden bir an dahi taviz vermediler.

Cerrahpaşa yürüyüşünden sonra HALKIN KURTULUŞU'nun politikası değişti. Politikanın değiştiğinin ilk göstergesi bir hafta sonra ZEKİ ERGİNBAY'ın cenazesindeki tavırlarıydı. Hemen hemen bütün demokratik örgütlerin katıldığı bu törene gelen çin şabloncusu revizyonistler "sosyal emperyalizm" sloganlarının attırılmayacağını öğrenince cenazeye katılmadılar. Bu katılmama kararında başı HALKIN KURTULUŞU çekti. HALKIN SESİ ve KURTULUŞU dışındakı çin şabloncusu grupların bazı taraftarlarından, gruplarından ayrı bağımsız bireyler olarak törene katılanlar oldu.

ZEKİ ERGİNBAY'ın cenazesinden bir gün sonra ise Ankara mitingindeki olaylar oldu. Gene başı çeken HALKIN KURTULUŞU idi. Artık bu reviz,onist grup, diğer şabloncullara "çin şabloncusu olmayanlarla ittifak yapılacaksa biz yaparız, çatışılacaksa da biz çatışırız"ı kesinlikle ispatladılar. Bütün bu karmaşık olaylar en kabaca çin şabloncusu revizyonistlerin kendi iç tepişmelerinin bir sonucuydu.

Bugün Türkiye sol hareketi uzlaşmaları oldukça zor kamplara bölünmüş durumda, iki şabloncu revizyonist çizgi katırlar gibi tepişmekte. Birinin diğerinin yanına gelmesi, ortak eylemleri son derece zor.

Böylesi bir ortamda proleter sosyalistlerine düşen görev ne? En geniş anti-faşist birliği sağlamak ve bu birliği ilkeli bir birlik olarak gerçekleştirmek. İlkeli birliğin temelleri; anti-emperyalizm, anti-faşizm ve anti-şövenizm ve aktif mücadeledir. İlkelerde birlik pratikte somutlaştığı takdirde anlamlı olacaktır. Ve çok açıktır ki bizim ilkelirimiz içinde "sosyal emperyalizm", SSCB veya Çin Halk Cumhuriyeti düşmanlığı ve "sosyal faşizm" sloganlarının yeri yoktur. Bu sloganlar objektif olarak emperyalizmin ve oligarşinin işine yaramaktadır. Bu nedenle proleter sosyalistleri bu sloganları ve bu sloganları çıkaran anlayışlara karşı mücadele etmektedirler ve edeceklerdir.

Biz, hiç bir sekilde bu sloganların atılmasına müsade etmeyeceğiz. Bunları temel slogan yapan grupların eylemlerine katılmayacağız. Bu davranışımız anti-faşist mücadeleye sekte mi vurur? Aksine daha sağlıklı ve kararlı kılar.

Anti-faşist mücadelede temel sloganımız FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZAdır. Ama hemen anti-faşist ilkelerimizi açıklamalıyız:

KAHROLSUN EMPERYALİZM,
KAHROLSUN OLİGARŞİ,
KAHROLSUN FAŞİZM,
KAHROLSUN ŞÖVENİZM,
YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ,
KURTULUŞ İÇİN İLERİ

ZEKİ DÜŞT
SAFLAR SE
BİR VURDU
ŞİMDİ ONBİ

ZEKİ'NİN MÜCADELESİ

Faşist saldırıların alabildiğine hızlandığı, devrimcilerin sokak ortalarında kurşunlandığı günlerde yaşıyoruz. Bir devrimcinin kanı kurumadan bir diğerinin katledildiğine, işkence masalarında bir diğerinin can çekiştirildiğine tanık oluyoruz.

Bütün bu işkence, zulüm ve katliamlar, emperyalistler, tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin saltanatı yıkılmasın diyedir. Kürt ulusu üzerinde ırkçı-şoven baskılar devam etsin diyedir. Ama, hayır! Tarihin tekerleğini geriye döndürmek mümkün değildir. Tarihin o durdurulmaz akışı, işçilerin, yoksul köylülerin, emekçi halkların kurtuluşundan yanadır. İşkence,zulüm ve cinayetlerin sosyalizmden yana dönen bu akışı tersine çeviremediği defalarca ispatlandı. İspatlanmaya devam edecek. Sınıflar mücadelesi bu. Hakim sınıflar egemenliklerini sürdürmek için her yola başvuracaklardır. İşçi sınıfı ve emekçi halklar buna rağmen mücadelelerini sürdürecekler ve zafere ulaşacaklardır. Bu mücadelede el titremesine, yürek burkulmasına yer yoktur.

Faşist cellatlar bir yoldaşımızı daha kopardılar aramızdan. Güpegündüz kaçırılıp, bir hafta süren işkence sonunda kalbine sıkılan tek kurşunla öldürdüler ZEKİ'mizi.

Zeki Erginbay yoldaşın yaşamı ve mücadelesi kararlılık, fedakârlık, çalışkanlık ve yoldaşlık örnekleriyle doludur. Zeki 1948'de Bakırköy'de doğdu. Yoksul bir ailenin çocuğuydu. İlk, orta ve lise öğrenimini Bakırköy'de tamamladı. Bütün yoksul aile çocuklarının çektiği sıkıntılar ve acılar içinde gelişip büyüdü.

O, daha lise sıralarında ülkemizin yeraltı, yerüstü bütün zenginliklerini talan eden Amerikan emperyalistlerine, işçileri ve yoksul köylüleri ezen ve sömüren burjuvazi ve toprak ağalarına büyük bir öfke duyuyordu. ZEKİ'nin baskı, sömürü ve zulme olan öfkesi onu sosyalizme götürdü.

1967-68 ders yılında İTÜ MMF İnşaat Bölümüne girdi. Devrimci hareketle ilk bağı burada başladı. O yıllar yurdumuzda, yurtsever, devrimci gençlik hareketlerinin hızla gelişip yayıldığı yıllardı. Amerikan emperyalizmine, NATO'ya, CENTO'ya, Ortak Pazar'a ve emperyalizmin Akdenizdeki bekçisi 6. Filo'ya karşı anti-emperyalist hareketlerin bir çığ gibi büyüdüğü o dönemde, ZEKİ devrimci saflarda yerini almıştı.

Bir yıl sonra İTÜ İnşaat Fakültesi'ne kayıt yaptırdı. Onun çalışkanlığı, fedakârlığı ve kararlılığı arkadaşları arasında sevilen bir devrimci olmasını sağladı.

Ülke çapında ekonomik-politik bunalımın artmasıyla bütün halk sınıf ve tabakalarının eyleminde büyük bir yükseliş görülmekteydi. İşçi sınıfımız fabrika işgallerine varan eylemleriyle burjuvaziyi tedirgin ediyor, üniversite ve toprak işgalleri herkesi sarsıyordu. Bu hareketlere öncülük edecek, onları doğru çizgide işçi sınıfının siyasal mücadelesine tabi kılacak bir örgüt yoktu. Bu durum gençliğin demokratik kitle örgütü DEV-GENÇ'i öne çıkarıyordu. Çünkü bu mücadelelerde DEV-GENÇ militanları en ön safta yer alıyorlardı. Fabrikalara, köylere, okullara koşturan, fedakârca döğüşen, şehit edilenler onlardı. DEV-GENÇ'in bu mücadelesidir ki, bir çok militanı sosyalizm davasının yılmaz savaşç'sı yapmıştır.

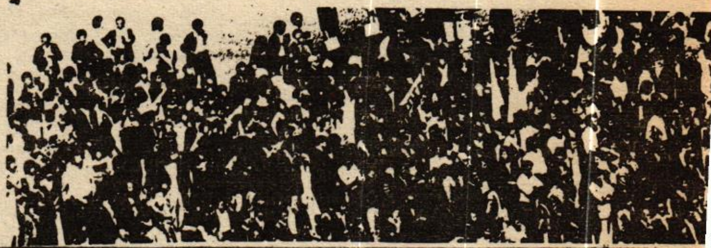
ZEKİ yoldaş DEV-GENÇ hareketi içinde daha da gelişti. Bu hareket onun sosyalizm davasına olan bağlılığını pekiştirdi. DEV-GENÇ'in düzenlediği veya katıldığı bütün hareketler içinde yer aldı. İstanbul Teknik Üniversitesi'ndeki öğrenci kuruluşlarının (İTÜ Talebe Birliği ve Fakülte Cemiyetleri) çeşitli kademelerinde görev aldı. Öğrencilerin akademik demokratik talepleri için başlayıp, giderek emperyalizme ve uşaklarına karşı siyasi bir muhteva kazanan eylemlerde gücünün yettiğince çaba gösterdi. Anti-demokratik yönetmeliklere, gerici eğitim sistemine karşı mücadelenin, düzene karşı mücadeleden ayrılamıyacağının öğrencilerce kavranılması için diğer DEV-GENÇ militanı arkadaşlarla birlikte ZEKİ'de çalıştı. Forumlarda, seminerlerde, sohbet toplantılarında sürekli bu doğrultuda konuştu. Bir çok öğrencinin devrimci saflara katılmasını sağladı.

Varolan devrimci örgütler içinde, kitlelerle bağı en güçlü olan, gerçekten çalışkan, atılgan ve fedakâr militanları olan DEV-GENÇ'ti. ZEKİ DEV-GENÇ militanı olarak sadece öğrenci gençliğin eylemlerinde değil, işçi sınıfının grev, işgal ve direniş eylemlerinde de yer aldı. Diğer militan arkadaşlarla birlikte Gıslaved, Derby, Demir-Döküm ve Sungurlar grevlerine katıldı. Onun önemli niteliklerinden biride konuştuğu insanlarla çabucak anlaşabilmesi, ikna edebilmesi ve kendini sevdirmesidir. Gıslaved grevine arkadaşlarıyla gittiğinde sendikacılar onları greve sokmak istememişlerdi. Fakat ZEKİ ve arkadaşları işçilerle konuşup kaynaşmış ve sendikacılara rağmen greve katılmışlardır.

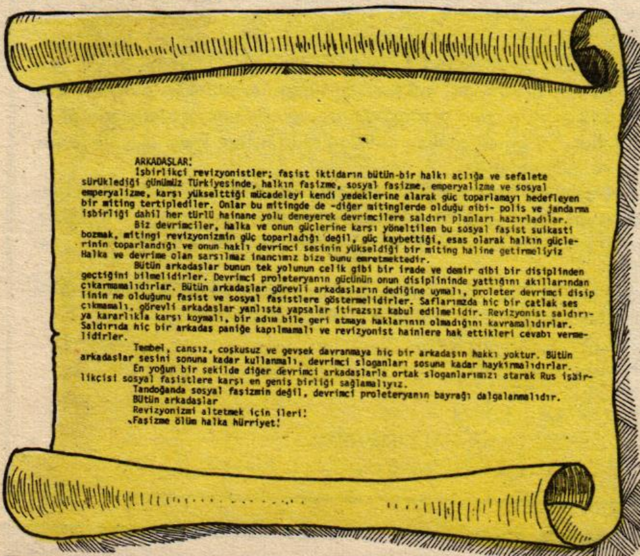
"Yazarken ya da konuşurken sizi anlaması, size inanması ve sizi izlemesi gereken işçileri düşünün. Kendisi için yazdığınız, kendisi için konuştuğunuz insanları unutmayın." ZEKİ Yoldaş, yukardaki sözleri hayata uygulayabilmiş devrimcilerden birisidir.

ZEKİ, köylülerin mücadelesine de katıldı. Fakat O daha çok işçilerin ve öğrencilerin mücadeleleri içinde yer aldı. İşçi sınıfımızın 15-16 Haziran direnişinde, işçilerle omuz omuza döğüşenlerin, jandarma-polis barikatlarına atılanların en önündeydi.

Tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin oligarşik diktatörlüğü halkların gelişen müca-

Ankara'da 5 Şubat'ta yapılan ve TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED'in kapatılmasına gerekçe olan mitingden önce "HALKIN KURTULUŞU" sadece kendi arkadaşlarına, aşağıdaki bildiriyi dağıttı. İşte "HALKIN KURTULUŞU"nun saldırgan ve neye hizmet ettiğini gösteren politikası.

ARKADAŞLAR:

İşbirlikçi revizyonistler; faşist iktidarın bütün-bir halkı açlığa ve sefalete sürüklediği günümüz Türkiyesinde, halkın faşizme, sosyal faşizme, emperyalizme ve sosyal emperyalizme, karşı yükselttiği mücadeleyi kendi yedeklerine alarak güç toparlamayı hedefleyen bir miting tertiplediler. Onlar bu mitingde de -diğer mitinglerde olduğu gibi- polis ve jandarma işbirliği dahil her türlü hainane yolu deneyerek devrimcilere saldırı planları hazırladılar.

Biz devrimciler, halka ve onun güçlerine karşı yöneltilen bu sosyal faşist suikasti bozmak, mitingi revizyonizmin güç toparladığı değil, güç kaybettiği, esas olarak halkın güçlerinin toparlandığı ve onun haklı devrimci sesinin yükseldiği bir miting haline getirmeliyiz Halka ve devrime olan sarsılmaz inancımız bize bunu emretmektedir.

Bütün arkadaşlar bunun tek yolunun celik gibi bir irade ve demir gibi bir disiplinden geçtiğini bilmelidirler. Devrimci proleteryanın gücünün onun disiplininde yattığını akıllarından çıkarmamalıdırlar. Bütün arkadaşlar görevli arkadaşların dediğine uymalı, proleter devrimci disiplinin ne olduğunu faşist ve sosyal faşistlere göstermelidirler. Saflarımızda hiç bir catlak ses çıkmamalı, görevli arkadaşlar yanlışta yapsalar itirazsız kabul edilmelidir. Revizyonist saldırıya kararlıkla karşı koymalı, bir adım bile geri atmaya haklarının olmadığını kavramalıdırlar. Saldırıda hiç bir arkadaş paniğe kapılmamalı ve revizyonist hainlere hak ettikleri cevabı vermelidirler.

Tembel, cansız, coşkusuz ve gevşek davranmaya hiç bir arkadaşın hakkı yoktur. Bütün arkadaşlar sesini sonuna kadar kullanmalı, devrimci sloganları sosuna kadar haykırmalıdırlar.

En yoğun bir şekilde diğer devrimci arkadaşlarla ortak sloganlarımızı atarak Rus işbirlikçisi sosyal faşistlere karşı en geniş birliği sağlamalıyız.

Tandoğanda sosyal faşizmin değil, devrimci proleteryanın bayrağı dalgalanmalıdır.

Bütün arkadaşlar

Revizyonizmi altetmek için ileri!

Faşizme ölüm halka hürriyet!

KAHROLSUN REVİ

Bazı demokratik örgütlerin 5 Şubat ta Ankara' da düzenledikleri, olaylı geçen ve üç demokratik kitle örgütünün kapatilmasına yol açan mitingden sonra bir bildiri yayınladık.

Ankara 'da dağıttımız bildiri, faşist saldırıların, jandarma-polis zulmunün artığı; siyasi cinayetlerin ala bildiğine çoğaldığı günümüz Türkiyesinin durumunu ve bizlerin görevlerini anlattıktan sonra şöyle devam ediyor:

Bazı demokratik kitle örgütleri - nin "Ekonomik ve Demokratik Haklar" için 5 Şubat'ta Ankara'da düzenlemiş oldukları miting geri bir adım olmasına rağmen, yani ekonomik ve demokratik haklar için değil, FAŞİZME KARŞI mitinğ konulması ve bunun açık açık ilan edilmesi gerekmesine rağmen, devrimciler bu mitingi faşizmin teşhir edildiği bir gösteri haline getirmek için bütün güçleriyle desteklediler.! En güçlü bir şekilde mitinge katıldılar.

Miting sırasında çıkan olaylar en geniş şekilde kitlelere yansıtıldı. O laylar günün en çok tartışılan bir so runu haline geldi. Miting sırasında güvenlik kuvvetleri, kitleye saldırdı. Ayrıca olayların yaratılmasının neden oldukları gerekçesiyle birçok demokratik kitle örgütü faaliyetten alıkonuldu.

Devrimciler,

Mitinge yapılan saldırının sorumlusu "sosyal-emperyalizm vunan siyasi guruplardır. Onlar yasetlerinden kaynaklanan bu yağ sürmüştür. Tüm bunların de cilik adına yapıldığı iddiasına men, bu saldırı açıkça karşı-de ciliktir. "Sosyal-emperyalizm yal-faşizm", teraneleriyle hec şırtanlar, "Yurt Savunması" a tında "Milli Harp Sanayii Kur lıdır" diyenler, "Dördüncü Doğuya kaydırılmalıdır" diye nanlar devrimci olamazlar. Bu

Ü, SANMAN
YRELDİ.
NUZ,
İNLER GELDİ.

delesi karşısında 'çareyi' faşist diktatörlükte aradı. 12 Mart faşist darbesi ve uygulamaları bu yolda atılmış önemli adımlardı.

ZEKİ ERGİNBAY, 25 Mart 1971'de DEV-GENÇ İstanbul Bölge Yürütme Kurulu üyesi iken tutuklandı. İşkencehanelerde ve zindanlarda oligarşiye baş eğmedi. Devrimci inanç ve onurunu yüksekte tutmasını bildi. En küçük bir yılgınlık kararsızlık göstermedi. 1973 seçimlerinden sonra çıkan af kanununun Anayasa Mahkemesince düzeltilmesiyle, ZEKİ birçok devrimci arkadaşla birlikte serbest bırakıldı.

ZEKİ tutukluluk süresini sağmalcılar, Davutpaşa, Selimiye ve Maltepe zindanlarında geçirdi. O, işkencehane, hapishane ve mahkemelerin devrimciler için sınav yerleri olduğunu çok iyi biliyordu. O, bu sınavlardan yüzünün akıyla çıktı. İçerde sürekli okudu. Kendisini teorik olarak geliştirdi.

Yıl 1974. Yenilgi sonrası dönem. İdealizmin, yılgınlığın, teslimiyetçiliğin bir çok kişiyi etkilediği yıllar... Zeki'de bunlardan eser yoktu. Bütün gücüyle mücadeleye atıldı. ZEKİ için küçük iş, büyük iş ayırımı yoktu. Gece-gündüz çalışıyordu.

İTÜ öğrencilerinin mücadelesine katıldı. Anti-faşist birliğin sağlanması için çalıştı. Faşist saldırılara karşı en önde döğüştü. İstanbul'da gençliğin demokratik kitle örgütü İYÖKD'ün öğrenci kitlesi içinde geniş bir tabana yayılması için aktif olarak çalıştı.

ZEKİ, 1974'ten itibaren daha önce ilişki kurmadığı bir toplum kesimiyle ilgilenmeye başladı. Teknik elemanlar...Teknik elemanların demokratik kitle örgütü TÜTED'in gelişmesi için profesyonel görev de dahil olmak üzere çeşitli görevler aldı.

Mühendis ve mimarların meslekî-demokratik örgütleri olan odaların devrimcilerin eline geçmesi ve onların mücadelesinin de doğru bir çizgide yürümesi için çalıştı. İnşaat Mühendisleri Odası yayını TEKNİK GÜÇ'ün yazı işleri müdürlüğünü yaptı. TEKNİK GÜÇ'te izlediği politika ile bir çok mühendisin bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesine katılmasını sağladı.

ZEKİ Yoldaş, bütün bu pratik görevlerinin yanısıra teorik araştırma ve incelemeleriyle de bizlere ışık tuttu. O, Marksizm-Leninizmin Türkiye gerçeklerine uygulanmasının bir ifadesi olan siyasi bir çizginin yaratılması zorunluğuna inanıyordu. O, bir KURTULUŞÇU olarak Çin ve Sovyet şablonculuğunun çıkar yol olmadığını daima vurguluyordu.

ZEKİ, önümüzdeki devrimci adımın anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratik halk devrimi olduğuna inanıyor ve bu uğurda mücadele ediyordu. O, 50 yıllık sosyalist hareketin burjuvazinin resmi ideolojisinin (Kemalizmin) etkinliğinde sağ, revizyonist bir karakter taşıdığını görüyordu. Bugün TKP revizyonistlerinin devrimci hareketin başbelası olduğunu biliyordu. ZEKİ'nin deyimiyle bu "turşuluk komünistler(!)"in devrimle alakaları yoktur. Türkçe'yi bile TDK sözlüklerinden öğrenip yazan, burjuvaziyle "bağlaşan", CHP ile "sarmaşan" bu "İyi Bilen"lerin Türkiye halklarının kurtuluş mücadelesinin zaferine kadar, onun dışında ve hep onu çelmelemek umuduyla bir "mülteciler" grubu olarak yaşamaya mahkum olmaktan kurtulamayacaklardır. ZEKİ'nin TKP revizyonizmine karşı mücadelesi bu mültecilerin radyosundan "provakatör" olarak ilan edilmesine neden oldu. Doğru yolda yürüyen hangi devrimciye burjuvazi ve revizyonistler saldırmamışlardır ki, ZEKİ'ye saldırmasınlar.

ZEKİ, Çin şabloncularının da Türkiye devrimine zararlı, revizyonist bir çizgi izlediklerine inanıyordu. O, revizyonizme değil Marksizm-Leninizme inanıyordu. Doğmatik formülasyonlara değil, Marksizmin yaşayan ruhu, özü olan diyalektiğe bağlıydı. Proleterya enternasyonalizmine derinden bağlılık duyan bir yoldaştı. O, Kürdistan'ın bir sömürge ve Kürt ulusunun da sömürgeci ve ulusal baskı altında yaşayan bir ulus olduğunu biliyordu. Ve bu durumun kendisine yüklediği sorumlulukları yerine getiren bir devrimciydi.

O, demokratik halk devriminin bir halk savaşıyla zafere ulaşacağına inanıyordu. Fakat O, halk savaşından bir takım şemaları değil, özgül biçimleri Türkiye topraklarında ve Türkiye halklarının mücadelesiyle yaratılacak bir savaş anlıyordu.

Zeki ERGİNBAY Yoldaş, her türlü reçeteciliğe karşıydı. Yaratıcı bir zekası vardı. Çalışkandı. Yorulmak nedir bilmezdi. Onu bir gün içinde çok çeşitli işler yaparken görmek mümkündü.

23 Ocak 1977 günü oligarşinin köpeklerince kaçırılan ZEKİ Yoldaş bir hafta süren işkencelere dayandı. Ser verdi. Sır vermedi. Vücudunda sigara yanıkları, elektrik işkencesi belirtileri, ve tek kurşunla parçalanmış kalbi... İşte 2 Şubat günü İstanbul Ömerli Barajı civarında ölü olarak bulunduğunda bu haldeydi ZEKİ'miz.

Şimdi yüreği çarpmıyor, nabzı atmıyor yoldaşımızın. Ama oligarşi şunu unutuyor: ZEKİ'LER ÖLMEZ! İşçi sınıfının ve emekçi halkların kurtuluş ateşi söndürülemez. O, Mahir'lerin, Deniz'lerin, İbo'ların kuşağından biriydi. Onda, idam sehpalarına bir bayram yerine çıkar gibi gidenlerin cesareti, işkencehanelerde ser verip, sır vermeyenlerin fedakârlığı ve Kızıldere'de "biz dönmeye değil, ölmeye geldik" diyenlerin kararlılığı vardı.

ZEKİ, İTÜ'nün açılışından bir gün önce kaçırılmıştı. İTÜ öğrencileri için hazırladığı bir bildiri ölü olarak bulunduğunda cebindeydi. Yine üzerinde Lice Depreminde ölenlerin, yoksul Kürt köylülerinin, bebelerinin resimleri vardı.

Kimler öldürdü ZEKİ'yi ? Faşist komandolar mı? Siyasi polis mi? Kontr-gerilla mı? Katiller kimler? Bunların hepsi katil. Hayır! Sadece bunlar değil, bunların efendileri emperyalistler, Koç'lar, Eczacıbaşı'lar, Sabancı'lar... İşte bunların tümü katil. Düşman belli. Dost belli. Düşmandan hesap soracağımız günler de gelecektir. O günlere kan, ateş ve barut içinden geçerek varacağız. İşçi köylü tüm emekçiler doluşup meydanlara yüzyılların hesabını soracağız.

Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin yılmaz savaşçısı ZEKİ Yoldaşın mücadelesi bizlere ışık tutsun!

KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ!
KAHROLSUN OLİGARŞİK DİKTA VE FAŞİZM!
YAŞASIN TÜRKİYE HALKLARININ KURTULUŞ MÜCADELESİ!

Kurtuluş İçin İLERİ

ZYONİZM !

HİLE ve TERTİPLE UĞRAŞMAYIN,
DÜRÜST OLUN. REVİZYONİZMİ
DEĞİL, MARKSİZMİ UYGULAYIN.
MAO ZEDUNG

yal-şövenler izledikleri siyasetle hakim sınıflarla aynı çizgiye düşmüşlerdir.

Öte yandan, kitlelerin gücüne değil, reformcu güçlere bel bağlayan revizyonistler de, "burjuva demokrasisini koruma" gerekçeleriyle kitlelerin mücadelesini geriletmekte, esas olarak faşizmin engellenmesini reformcu güçlerden bekleme anlayışına düşmektedirler. "Maocu faşistler" suçlamasıyla revizyonistler, bu saldırgan gurupların gerçek yüzlerinin açığa çıkarılması ve tecrit edilmesi yönünde bir mücadeleyi engellemkte. onların rahatça saldırıda bulunacakları bir platform yaratmaktadırlar.

Mitinge yapılan saldırı, "sosyal faşistler" e karşı değil, orada toplanan kitleye karşı yapılmış bir saldırıdır. Hiçbir gerekçe bu gerçeği örtmas edemez.

Biz yapılan saldırıya olayların daha da büyümemesi için müdahale etmedik. Bu tavrımızı "orta yolculuk" la nitelendirenler ve bizi "revizyonistlerden yana tavır aldılar" diye suçlayanlar, bilsinler ki bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da emekçi halkların kurtuluş mücadelesi önünde birer engel durumunda olan bu görüş sahiplerine karşı tavrımız, heryerde onlara karşı anlamlı ları dilden cevap vermek olacaktır.

Siyasi guruplar arasındaki çatışmalar, ideolojik mücadele temelinde çözümlenmelidir. Aksi tavır içinde olanlara ve saldırıda bulunanlara bundan böyle asla hoşgörülü davranmayacağımız bilinmelidir. Saldırganlara gerekli cevap verilecektir.

Özellikle öğrenci gençlik örgütlenmesinde kendi tekkelerini ayrı kurma anlayışı içinde olan ve bunu ülkenin her yerinde hayata geçiren bu revizyonist ve şabloncu görüşleri savunan gurupların, Ankara'daki öğrenci gençliğin merkezi örgütü olan AYÖD'ten atılmalarını öneriyoruz.

Faşizme karşı tüm ilerici ve yurtseverlerin, anti-faşist tüm gurup ve kişilerin birlikte tavır almaları için çaba gösterelim. Çıkan olaylardan doğru dersler çıkarıp bu olayları önleme yönünde mücadele edelim. Mevzilerimizi faşistlere terk etmeyelim. Kitlelerle birlikte ve örgütlü bir mücadele için ileri. Kurtuluş için İleri.

KAHROLSUN FAŞİZM
KAHROLSUN REVİZYONİZM VE SOSYAL-ŞÖVENİZM
FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA
YAŞASIN KURTULUŞA KADAR

SAVAŞ

DEVRİMCİ MÜCADELEDEN HABERLER O DEVRİMCİ MÜCADELEDEN HABERLER O DEVRİMCİ MÜCA
MÜCADELEDEN HABERLER O DEVRİMCİ MÜCADELEDEN HABERLER O DEVRİMCİ MÜCADELEDEN

BURSA MİTİNGİ

Bursa mitinginde revizyonistlerin ve oportünistlerin maskeleri bir kez daha düştü.

Revizyonistler mitingi tertip eden örgütler dışında, mitingin daha güçlü olması için, bölgedeki çeşitli diğer demokratik örgütler le hiç bir ilişki kurmadılar.

İdeolojilerinden kaynaklanan bu dar grupçu, sekter tavırlarının sakatlığı mitingte açıkca kendini gösterdi

Tertip komitesinin saptadığı sloganlardan bazıları kendi özlük sorunlarını içeriyordu. Diğerleri ise revizyonist görüşlerini yansıtan; "MC' ye hayır", "iş ekmek hürriyet", "MC düşürülmelidir" gibi sloganlardı ve kitlelere yanlış, eksik hedefler gösteriyordu. Bütün bunlara karşın İNEGÖL DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ (İDGD) en geniş biçimde mitinge katıldı ve doğru devrimci sloganları attı.

" Yaşasın Kurtuluşa Kadar Savaş", "Tek Yol Devrim", "Oligarşik Devlet, Yıkacağız Elbet", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Halkalara Özgürlük", "Kahrolsun Sömürgecilik" gibi devrimci sloganlar mitinge katılan kitleler tarafından kısa zamanda benimsendi.

Öte yandan mitinge katılan "Devrimci Gençlik" grubu da gene o grupçu, sekter tavrını gösterdi, Dergilerinde" devrimci gençliğin eyleminin birliği" diye bağır, bağıran Devrimci Gençlik'çiler ortak sloganlarda bile birliği kabul etmediler. "Yaşasın Kurtuluşa Kadar Savaş pankartını indirirseniz birlikte yürüyebiliriz" şeklinde öneri getirdiler. Cevabımız kesin ve tek kelimeyle "hayır" oldu. Ve temel sloganımızı açarak onlaradan ayrı yürüyüşe geçtik. Yürüyüş boyunca DGDF ve diğer gruplar içinde devrim yapmaya kararlı unsurlar sık sık özellikle FAŞİZME KARŞI OMUZ, OMUZA sloganımıza ve diğer sloganlarımıza katıldılar. Kitlelerin bu tutumunu, grupçu ve sekter tavırların, tabanlarındaki samimi unsurların proleter sosyalistleri ile birlikte tavırları olmalarını engelleyemediğini gösterdi.

Mitingin bitiminde polis 5'i İDGD'nden olmak üzere 20 kişiyi göz altına alrak 48 saat işkence yaptı.

Devrımcilerin faşizme karşı omuz, omuza mücadeleleri dayakla sopayla, işkenceyle durdurulamaz

Kahrolsun Faşizim,
Faşizme Karşı Omuz, Omuza,
Faşizme Karşı Mücadelede Tek Bir Yumruk Halinde,

KURTULUŞ İÇİN İLERİ!

İDGD
İnegöl Devrimci Gençlik Derneği

MERSİN MİTİNGİNDE İHANET CEPHESİNİN TÜM ÇABALARINA RAĞMEN PROLETER SOSYALİSTLERİ KİTLELERE DOĞRU HEDEFLER GÖSTEREREK FAŞİZMİ TEŞHİR ETTİLER!

22 Ocak'ta TÖB-DER, TOM-DER, TÜTED'in düzenlediği "Ekonomik ve Demokratik Haklar" mitingi proleter sosyalistlerinin etkinliğinde geçti. Mitingin hedefleri yersiz ve geri olmasına rağmen mitinge en geniş bir biçimde katılan proleter sosyalistleri, mitingi faşizmin teşhir edildiği bir gösteri haline getirdiler.

200-300 kişilik bir grupla meydana gelen çin şabloncusu revizyonistler anti-kominist sloganlarını atmak isteyince karşılarında devrimcileri buldular. Ve kısa zamanda kitleden tecrit oldular. Çin şabloncusu revizyonistlerin tecrit edilmesiyle güçlü bir şekilde devam eden yürüyüş ve mitingde halk "Tek Yol Devrim","Kahrolsun Faşizim", "Oligarşik Devlet, yıkacağız elbet", " Faşizme karşı omuz, omuza" ve "Halklara özgürlük" gibi sloganla attı.

Mitinge katılan binlerce yurtsever, demokrat ve devrimcinin haykırdığı sloganlarla ise yalancılığı ve tahrifatı meslek edinmiş olan HALKIN SESİ ve HALKIN KURTULUŞU'na zaten cevabı verdi.

OLİGARŞİ DEVRİMCİLERİ YILDIRAMAZ

Burjuva basınına "bomba olayı" adı ile geçen bir kişinin ölümü iki kişinin yaralanması ile sonuçlanan olay gecesi, tüm Trabzon'lu devrimciler hastahanenin çevresinde toplanarak arkadaşlarının durumlarını ve gelişmeleri beklemeye basladılar.

Olayın ertesi günü ziyaret günü idi. Halk ziyaret için hastahane kapısının önünde toplanmıştı. Fakat polis, halka, devrimcilerin kapı önünde birikmesini neden göstererek, ziyaretin yasaklandığını söyledi. Devrimciler ise halka ziyareti engellemediklerini söyliyerek, eğer ziyarete izin verilirse kendilerinin çevre kahvehanelere çekileceklerini söylediler. Ve çekildiler. Fakat polis, devrimciler çekildikten sonra halkı coplamaya ve dağıtmaya başladı. Amacı halkı dağıttıktan sonra devrimcileri de dağıtmaktı. Bu olay üzerine, devrimciler tekrar hastahanenin kapısı önünde toplandılar, fakat halk dağıtılmış ve eski potansiyel kalmamıştı.

Daha sonra devrimciler kahvehanelerde toplandılar. Burada, temsilci olarak iki devrimciyi halkın ziyaretinin sağlanması için vali ile görüşmeye gönderdiler. Fakat polis, yanına 6-7 cemse jandarma alarak kahvehaneleri basıp 350'nin üzerinde devrimciyi karakola götürdü. Toplum polisi karakolunda 350 devrimci iki gün iki gece tutularak ifadeleri alındı. Polis daha önceden tanıdığı 29 devrimciyi ayırarak 1 gün daha tuttu. Savcılığa gönderilen 29 devrimci, izinsiz toplanma, trafiği kapatma, marş ve sloganlarla halkı tahrik etmek suçlarından tutuklandılar.

Bu arkadaşlar 4 Şubatta serbest bırakıldılar.

Fakat serbest bırakılanlardan 2 devrimci hapishaneden alınarak polise götürüldü. Bir arkadaş bırakıldı. Diğeri, üç devrimciyle birlikte gizli hücre kurmak suçundan tekrar tutuklandı.

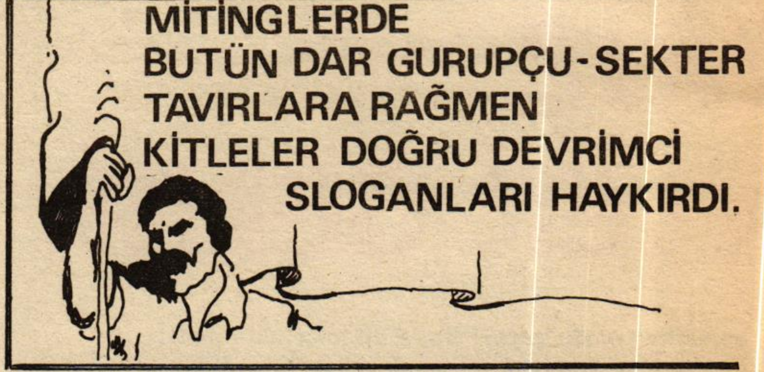
Bütün bu baskı ve tertipler Trabzon'da devrimci mücadeleyi engelliyemecektir. Oligarşi Devrimcileri yıldıramıyacaktır!

KARADENİZ'DE DEVRİMCİLER ÜZERİNDE BASKILAR ARTIYOR,

Karadeniz'de gençliğin demokratik kitle örgütü Karadeniz DEV-GENÇ, dernekte LENİN'in "DEVLET ve İHTİLAL" kitabını bulundurduğu gerekçesiyle 3 ay süreyle kapatıldı. Bundan oncede birkaç kez bu cul kapatmalara uğrayan Dev-Genç'in mücadelesini engelliyeceklerini zannedenler aldanıyorlar. Aynı gün polisin desteğinde TÖB-DER e silahlı saldırı düzenleyen faşistler TÖB-DER Samsun şubesi eski başkanı Hasan Sarı'yı da yaralamışlardı.

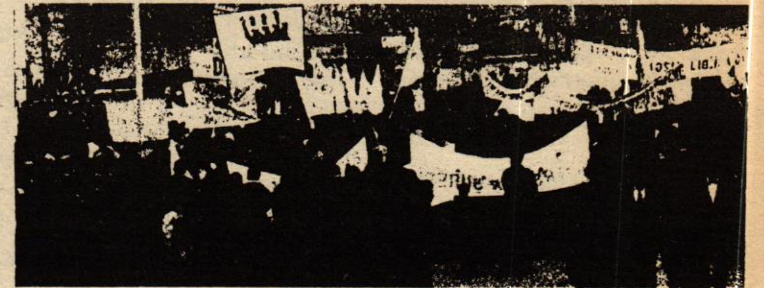
Yine Samsun'da TÜTED başkanı Fahrettin Çuğu TEK'de çalışırken yolsuzluklara karşı mücadele ettiği için, faşistlerce yapılan bir ihbar üzerine 142. maddeden tutuklanmıştır.

(Devamı Sayfa 10'da

MİTİNGLERDE BÜTÜN DAR GURUPÇU-SEKTER TAVIRLARA RAĞMEN KİTLELER DOĞRU DEVRİMCİ SLOGANLARI HAYKIRDI.

DİYARBAKIR MİTİNGİ

29 Ocak günü Diyarbakır'da bazı demokratik kitle örgütleri tarafından düzenlenen "Ekonomik ve Demokratik Haklar" mitingi, çevre il ve ilçelerden gelen devrimci örgütlerin de katılmasıyla güçlü bir hale dönüştü.

İnkar Cephesi'nin (PDA, Militan Gençlik ve Halkın Kurtuluşu) ve "Kava" gibi "sosyal emperyalizmi" savunan grupların mitingi sabote etme, olay çıkarma çabaları sonuç vermedi. Bu tertipler devrimci grupların ortak tavırlarıyla mahkum edildi. Ve bu gruplar mitingin dışına atıldılar.

Mitingte yapılan konuşmalarda sömürgecilik ve faşist örgütlenme ve uygulamalar yerildi. Yürüyüşte sık sık "Kahrolsun Sömürgecilik", "Kahrolsun Faşizm", "Kürdara Azadi", "Tek yol Devrim", "Yaşasın Kürt ve Türk Halklarının Mücadele Birliği" vb sloganlar atıldı.

Proleter sosyalistler mitingi bütün güçleriyle desteklediler. Miting sırasında proleter sosyalistleri "Yaşasın Kurtuluşa Kadar Savaş", "Kahrolsun Sömürgecilik", "Kahrolsun Faşizm" "Kahrolsun Oligarşi","Kahrolsun Ağalar", "Tek Yol Devrim", "Kahrolsun Şövenizm"," Oligarşik Devlet Yıkacağız Elbet" sloganlarını haykırdı. Diyarbakır mitingi son dönemlerde bu ilde yapılan en güçlü mitinglerden biriydi.

OLİGARŞİNİN AZGIN FAŞİST SALDIRILARINA KARŞI ANTİ-FAŞİST MÜCADELE İLKELERİMİZİ YAYALIM!

"MENEMEN MALTEPE KÖYÜNDEN DEVRİMCİ ÇİFTÇİLER VE TARIM İŞÇİLERİ" İMZASIYLA BİZE GÖNDERİLEN MEKTUBU VE YAZIYI AYNEN YAYINLIYORUZ.

KURTULUŞ İÇİN İLERİ
Gazetesi sorumlu müdürü Mustafa Dum

Sorumlu müdürü bulunduğunuz gazeteyi çıktığı günden beri Maltepe köyü devrimci sosyalist çiftçi gençler olarak devamlı olarak okuyoruz ve çok beğeniyoruz.

Bizim sizden devrimci köy gençleri olarak bir ricamız var gazetenize bir yazı gönderiyoruz bu yazı bizlerin sorunlarını ve düşüncelerimizi anlatmaktadır Eğer bu yazıyı gazetenizde yayınlarsanız çok seviniriz.

Saygılar
Menemen Maltepe Köyünden Devrimci Çiftçiler ve tarım İşçileri.

FAİZ İLE SÖMÜRÜLEN KÖYLÜ

Bizler köyde yaşayan emekçi küçük çiftçileriz. Ortalama olarak (30-40) dönüm toprak işleriz tek gelir kaynağımız toprak parçasıdır.

Bu toprakları işleyebilmek için bankalara gittiğimizde ihtiyacımız olan paranın ancak onda birini verirler. Bankaların verdiği kredi yetmediği için tüccar dediğimiz büyük faşistlerden %30 faiz ile alırız.

Ayrıca bir şartıda ürettiğimiz urunu ona satmamızı şart koşarlar.

Çoluk çocuk beş ay toprak ile uğraşıp büyük emekler sarf ederek ürünümüzü tarladan alırız.

Sıra ürünümüzü satmaya gelince hükümet düşük bir taban fiatı koyar. Ürünümüzü satmak mecburiyetinde olduğumuz tüccar denen kan emici asalaklar hükümet tarafından ilan edilen fiattan bir iki lira daha düşük bir fiatla elimizden alırlar.

Elimizden düşük fiatla alınan ürünümüzden aldığımız para borçlarımızı ödemeye yetmez.

Faşist tüccar borcumuzu ödemediğimiz için elimizde bulunan iki at bir inek bir araba haciz yoluyla elimizden alınır.

Bizler çoluk çocuk kış ortasında perişan oluruz. Faşist tüccar uyguladığı taktikle milyonlarına milyon katarken biz emekçi küçük çiftçiler, tarım işçileri sömürülmenin ezilmenin acısını çekeriz.

Biz küçük çiftçiler ve tarım işçileri olarak tek kurtuluş yolu olarak Demokratik bağımsız sosyalizmde görüyoruz. Tüm küçük çiftçiler tarım işçileri emekçiler sizlere sesleniyoruz. Marksist, Leninst doğrultuda bağımsız sosyalizm için birleşelim.

KAHROLSUN FAŞİST TÜCCAR!
YAŞASIN DEMOKRATİK İŞÇİ KAVGAMIZ
KURTULUŞ İÇİN İLERİ

ANTİ-FAŞİST MÜCADELENİN ZAFERİ İÇİN, EMPERYALİZME VE OLİGARŞİYE KARŞI DEMOKRATİK HALK DEVRİMİNİN ZAFERİ İÇİN İLERİ

Ülkemizde emperyalizm, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin en irilerinden olisan bir oligarşik dikta vardır. Bu oligarşi egemen sınıflar ittifakının bir ifadesidir ve bir devlet biçimidir. Bir devlet biçimi olarak oligarşi, tüm diğer sömürücü devlet biçimleri gibi, egemen sınıfların baskı ve zulmünü sistemli olarak işçi-emekçi sınıflara uygulamaktadır.

Emperyalizm demokrasinin düşmanıdır, demokrasiyi inkar eder. Emperyalist dönemde tekelci burjuvazi demokrasinin yerine tekel egemenliğini, oligarşiyi geçirmiştir. Emperyalist dönemde gerek kapitalist-emperyalist ülkelerde gerekse sömürge ve ülkemiz gibi yarı-sömürge ülkelerde demokrasiden bahsedilemez. Burjuva demokratik devletten bahsedilemez. Bugün dünyadaki bütün sömürü üstüne kurulmuş toplumlarda oligarşik devletler yada faşist devletler vardır. Çağımızda burjuva demokratik devlet aramak emperyalizme, oligarşiye ve faşizme karşı mücadeleyi saptırmaktan başka bir şey değildir.

Çağımızda egemen sınıflar, kapitalist-emperyalist ülkelerde finans oligarşi, ülkemiz gibi geri bırasktırılmış ülkelerde ise işbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahpilerinin en irilerinden oluşan oligarşiler tüm demokratik hakları yok etmeye çalışmaktadırlar. Oligarşik devlette halkın bazı demokratik hakları vardır. Ne denli sınırlı, kısıtlı, biçimsel olurlarsa olsunlar bazı haklar vardır. Ve oligarşi işte bu demokratik haklarımızı boğazlamak istemektedir. Birer birer hepsini ortadan kaldırmak istemektedir. Tüm demokratik haklarımızın boğazlanmış olduğu, oligarşinin en bağnaz, en gerici kesiminin açık diktatörlüğü faşist devlettir. Emperyalist çağda, geri bıraktırılmış ülkelerde işbirlikçi tekelci burjuvazinin ve büyük toprak sahiplerinin daima var olan eğilimleri faşist devlettir. Sürekli olarak faşist devleti oluşturmaya çalışırlar, yani tüm demokratik haklarımızı teker, teker boğazlamaya çalışırlar.

Ülkemizin sınıflar mücadelesi oligarşinin demokratik haklarımıza saldırıları ve halklarımızın bu saldırılara karşı direnişinin örnekleri ile doludur. Oligarşi bir yandan yukarıdan aşağıya faşist devleti oluşturmaya çalışırken diğer yandan da sivil faşist güçleri ile bir terör, tehdiş ortamı yaratmak istemektedir. Halkları yıldırmak, geriletmek istemektedir.

Böylesi bir ortamda devrimcilere düşen görevler karmaşıktır. En temel görev, en geniş anti-faşist birliği oluşturmaktır. Tüm anti-faşist güçleri faşizmin karşısında aktif bir kitle mücadelesi için örgütlemektir. Faşist saldırılara karşı, oligarşinin demokratik haklarımıza saldırılarına karşı dişe diş mücadele etmektir. En geniş yığınların faşizme karşı omuz omuza mücadelesi sağlanmadıkça anti-faşist mücadelenin başarısı mümkün değildir.

Faşizme karşı mücadele ideolo-

(Devamı Sayfa 10 da)

MARDİN HALKI SÖMÜRGECİLERİN OYUNLARINI BOZACAKTIR

Mardin'de son yıllarda devrimci hareketin gelişmesi, kitlelerde anti sömürgeci bilincin yayılması üzerine oligarşi halkın genişleyen mücadelesini engellemek için baskı ve terörünü yoğunlaştırdı.

Sömürgeciler, 71'in işkence uzmanlarından Şükrü Balcı ve 25 kişilik özel yetiştirilmiş bir ekibi mardine gönderdi. Amaç halkı ve devrimcileri sindirmek ve anti-sömürgeci mücadeleyi güçlenmeden yok etmekti.

SİLOPİ OLAYLARI

Mardin'in Silopi ilçesinde, jan jandarma komutanı olan faşist üsteğmen ilçe halkına karşı ırkçı ve şöven uygulamalara girişiyor, devrimcilerin örgütlenmesini engellemek için değişik saldırılar ve oyunlar tezgahlıyordu. En son olarak da jandarmalara emir vererek halkın üzerine ateş açtırdı. Halktan bir çok kişinin yaralanmasına neden oldu. Bu olay Silopi halkının şiddetli nefreti ile karşılaştı.

Silopi halkının tümü bu kafatasçı ve MHP militanı üsteğmenin kişiliğinde sömürgecileri protesto etti. Faşist üsteğmen, oligarşiye hizmetinden dolayı ödüllendirildi. Batıda güzel bir kasabaya komutan olarak tayin edildi.

MARDİN TİCARET LİSESİ BOYKOTU VE BASKILAR.

Ticaret Lisesinde 500 ü aşkın öğrenci demokratik istekleri için boykot yaptı. Halkın desteğini sağlayan öğrencilerin bu eylemi sömürgecileri korkuttu. AP, MSP, MTTB ve tüm gerici örgütler toplantılar düzenleyerek boykotun kırılmasına çalıştılar. Boykotçu öğrencilerin üzerine polis gönderildi. Devrimci öğrenciler bütün bu baskılara karşı kararlı bir direniş gösterdiler.

Mardin ve çevresinde devrimci mücadelenin gelişmesi ve özellikle sömürgeciliğe karşı propaganda ve örgütlenme çalışmalarının hızlanması üzerine oligarşi, Şükrü Balcı yönetiminde özel bir timi bölgeye göndermek zorunda kaldı.

Bu timin ilk işi gençliğin devrimci örgütü MDKD' ni bir oyun tezgahlayarak kapattırmak oldu. Daha sonra Ticaret Lisesi boykotunu zorla kırdılar. Eyleme öncülük ettikleri iddiasıyla devrimci öğrencilere "yıldırma operasyonları" düzenlediler.

Eğitim Enstitüsü olaylarında bir aşireti kullanıp devrimcilerin üzerine saldırtmayı denediler. Yurtsever bir öğretmene saldırdılar. İşkencecibaşı Şükrü Balcı ve adamları istediklerini gerçekleştiremediler. Onlar devrimcileri ve halkı yıldırmak istiyorlardı. Mardin'de ve çevre illerde terör havası kimseyi yıldıramaz. Oligarşinin baskı ve zulmü sömürgecilere karşı halkın mücadelesini önleyemeyecektir.

KAHROLSUN SÖMÜRGECİLİK!
KAHROLSUN FAŞİZM!
KÜRTLERE ÖZGÜRLÜK!
YAŞASIN KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

İŞÇİLERİMİZ LİBYA CEHENNEMİNDEN SESLENİYOR

Bizler songünlerde Libya'dan yurdışı edilen Türkiyeli işçileriz. Aylardır çalışıp hakettiğimiz hakları vermeyip bizleri zorla sınırdışı eden Libya makamları şu anda ismini bildiğimiz 6, ismini bilmediğimiz bir çok arkadaşa zindanlarda işkence etmektedir. Kaç kişinin öldüğü belli değildir. Zindanlarda çürüyen bu arkadaşların kurtarılması gaspedilen bu haklarımızın alınması, Libya'da halen silah ve sopa tehdidi altında çalışan 30.000 işçinin yaşam koşullarının Türkiye kamuoyuna duyurulması ve halen Libya'ya gitmek isteyen işçilerimize gerçeklerin açıklanması için bu açıklamayı kaleme aldık.

Gazete ilanı yoluyla İbrahim Cevahir'in Şişlideki bürosuna müracaat ettik. İş ve İşçi bulma Kurumunun vasıtasıyla mukavele imzaladık. Karımızı çocuğumuzu ve vatanımızı soğan ekmek parası için terkettik. Fakat sömürü düzeni bizi orada da aç bıraktı.

Libya'ya vardığımızda ilk iş olarak pasaportlarımızı elimizden alarak bizleri kendilerine bağımlı kıldılar. Türkiye de yapılan mukaveleleri feshederek Arapça yazılmış, şartlarını bilmediğimiz yeni mukaveleleri zorla imzalattılar.

İş yerine vardığımızda orada çalışan işçilerden iki kere direniş yaptıklarını ve bu direnişler sonunda daha önce verilmeyen hafta tatillerinin onbeş günde bir olmak üzere aldıklarını öğrendik. Bu şartlar altında işe başladık. Her gün 10 saat çalışıyorduk. Fakat 2 saat mesaiden sayılmıyor Yaptığımız üçüncü direnişde haftalık tatil hakkını ve çalışma saatını 10 saatten 8 saate indirdik. Bunun üzerine tüm işçiler götürü çalışmaya zorlandı. İstemeyerek kabul ettiğimiz götürü iş şartında normalin çok üstünde bir güçle çalışmaya başladık. Ay sonu hesaplarda ve ölçülerde çeşitli oyunlar yaparak hak ettiğimizin üçte birini de vermediler.

Türkiye den gidiş geliş ücretlerini Libya devleti İbrahim Cevahir e ödediği halde bizden 6.-384.-TL.sı kesildi. İki saat mesai ücretini de vermeyeceklerini söylediler. 28 Aralık 1976 da aşadaki isteklerimizi İbrahim Cevahir'e bildirdik:

1- İki saat mesai parasının verilmesi,
2- Dini ve milli bayram tatillerinin verilmesi,
3- Uçak paralarının verilmesi,
4- Libya hükümetinin tanıdığı mahrumiyet parasının verilmesi,
5- İşçilerin sigorta ettirilmesi
6- Paraların Türkiye ye transferi
7- Tüm paralarımızın ödenmesi.

İbrahim Cevahir bu isteklerimize cevap olarak; "Benden bir kıl alamazsınız" dedi. Bunun üzerine bir temsil heyet seçtik. Tüm işçilerle ortak bir toplantı sonucu aktif bir mücadele olmadan haklarımızı alamayacağımızı anladık. Bu toplantının sonunda işi bırakarak Zuvara şehrine doğru yürüyüş kararı aldık. Daha yürüyüşe başlamadan Libya askeri kuvvetleri üzerimize panzerlerle saldırdı.

Sopalarla bizlere acımazsızca vurmaya başladılar. Fakat bu baskı yürüyüş yapmamızı engelleyemedi.. Yürüyüşten amacımız isteklerimizi Kaddafiye duyurmaktı 15-20 km. yol almıştık ki Libya askeri ve polisi patron İbrahim Cevahir yanlarında olmak üzere etrafımızı sardılar. Bir yüzbaşı bütün haklarınızı alacaksınız diye söz verdi.

Geri döndüğümüzde iş yerimizde karşımıza çıkan İbrahim Cevahir burda kanun benim size hiçbir şey vermem dedi. Daha önce seçtiğimiz beş delegeyi Libya askerlerine yakalattı. Arkadaşlarımızı alıp götürdüler, aynı gün arkadaşlarımızın serbest bırakılması ve haklarımızı almak için tekrar yürüyüşe başladık. Bu yürüyüşte karşımıza (MEKTEBİ-AMİL) İşçi Bulma Kurumu müdürü çıktı. Libya hükümetinin tanıdığı bütün kanuni hakların Türk işçilerinede tanınacağına dair söz verdi. Bunun üzerine geri döndük. Bu arada İbrahim Cevahir kayboldu. şantiye şefi Osman bey, İşçi bulma kurumu müdürü, bir bin başı, bir yüzbaşı bizim beş delegeyi hapishaneden getirerek masaya oturdular. Yeni bir anlaşma yapıldı. Bu anlaşmaya göre (1) İki saat mesai ücretinin verilmesi, (2) Bayram tatil ücretleri verilmesi (3) Uçak paralarının ödenmesi (4) Libya kanunlarının tanıdığı mahrumiyet hakkını Türk işçisine ödeneceği (5) Sigorta olma hakkı (6) Paraların gönderilmesi (7) Türkiye de yapılan mukavelenin fesh edilmesi (8) Libya kanunlarının tanıdığı tüm hakların Türk işçilerine verileceği kabul edildi. 28.12.1976 tarihinden 7.1.1977 tarihine kadar firmaya süre tanındı. 7 Ocak geldiğinde hiçbirşey olmadı. 8 ocağı bekledik ve 9 Ocak ta tekrar yürüyüşe geçtik. Amaç davamızı Libya hükümetine duyurup haklarımızı almaktı.

Bu olay üzerine daha önce her türlü tedbiri almış olan patron İbrahim Cevahir ve ortağı Tülü Türk, Libya askeri kuvvetlerini amansız ve gaddar bir şekilde işçilerin üzerine saldırttı. Askerler ellerindeki kazma sapı gibi sopalarla işçilere insansızca vurmaya başladı. Beş delegeyi döverek götürdüler. Bu baskılar gece 04'e kadar sürdü. İşçiler yemekhaneye dolduk. Askerlerin başında patronun ortağı Tülü Türk ve İşçi Bulma Kurumu Müdürü vardı.

Sabahleyin işkence yeniden başladı. İşçilerin bir kısmı yürüyüşe başladığında kurşunlar yağmayabaşladı. İşçiler yatakhanelere doldular. Patronun fedaileri işçilerin içinden 48 kişiyi seçerek tutuklattı. Bu sefer askerler ellerinde sopalarla koğuş koğuş gezerek bizi çalışmaya zorladı. Bu olay ters tepki yarattı. İşçiler çalışmadı. O gece yine askeri çember içinde kaldık. Sabahleyin rüşvetle satın alınan mahalli polis ve askeriye yetkilileri "patronu istiyenler bir tarafa istemiyenler biri tarafa ayrılsın" dedi. 700 işçi patronu istemediklerini bildirdiler. Bu tutmayınca "patronu istiyenler koğuşta kalsın istemeyenler bavullarını toplasın sınır dışı edeceğiz" dediler.

Herkes bavullarını topladı bizi arabalara doldurdular yurt dışı edilmek üzere Sürman'a geldik. Orada günlerce aç susuz kaldık. Çok sıkı baskı altında hava alanından guruplar halinde parça parça Türkiye ye gönderildik.

Hakettiğimiz paralarımızın bir kuruşunu bile alamadan beş kuruşsuz Türkiye ye dönmek zorunda kaldık.

İşçiler arasından alınıp götürülen 48 arkadaşımız hapishanelerde özel işkencelere tabi tutuldular. Bunlardan altı tanesi halen işkence altında inlemektedir. Ayrıca birçok arkadaşımızda kaybolmuştur. Bu arkadaşlarımızın hayatlarının kurtarılması, Libya ve Türkiye hakim sınıflarının yaptıkları bu zulmü protesto amacıyla bir miting yapmayı düşünüyoruz.

LİBYA'DAN SINIR DIŞI EDİLEN
İŞÇİLER.

BASKI ve ZULÜM HALKLARIN KURTULUŞUNU ENGELLEYEMEZ!

SÖMÜRGECİLİĞE KARŞI MÜCADELE YÜKSELİYOR

Erzurum'da faşistlerce vurulan bir arkadaşını ziyaret etmek için hastahaneye giden Ahmet Söken, hastahaneyi basan faşistlerce kurşunlanarak öldürüldü. Ahmet Söken'in cenazesi polis tarafından memleketi olan Viranşehir'e götürülürken, cenazenin Tunceli'den geçmesi sırasında bir dizi olaylar meydana geldi.

12 Ocak günü Ahmet Söken' in cenazesi Tunceli'de 3000 kişilik büykü bir halk kitlesi tarafından karşılandı. Tunceli halkı Ahmet Söken'in cenazesini polisten almak istedi. Cenazeyi taşıyan aracı durdurarak faşist cinayeti protesto etti. Ve Ahmet Söken'in cenazesini Tunceli'de yapılacak bir törenle uğurlamak istedi Cenazeyi getiren Erzurum polisi kitleye ateş açarak Cafer Erdem adlı devrimci bir öğrenci kardeşimizi şehit ettiler. İki arkadaşımızı da ağır şekilde yaraladılar.

Çevre illerden takviye edilen Tunceli'deki polis ve jandarma kuvvetleri yetkililerin; Vali-Emniyet Müdürü ve Jandarma yarbay'ının vur emri üzerine makineli tüfeklerle ateş açtı. Olayın cereyan ettiği şehrin bir km. dışındaki Erzurum- Tunceli - Elazığ yol güzergahında yoğun bir ateş altında kalan halk, yakın dağ köylerine sığınmak zorunda bırakıldı. Polis ve jandarma kuvvetleri çevre köylere baskınlar düzenliyerek, köyleri taradı. Baskı ve terör havası estirildi. Olay yerinde yakalanan 40-50 kişi göaltına alındı.

Olay bu kadarla bitmedi. Halk Cafer Erdemin cenazesini almak ve yaralıları görmek için Tunceli Devlet Hastahanesine akın etti. Gece geç saatlere kadar halk hastahaneden ayrılmadı. Son görevini yerine getirmek, caferin cenazesini uğurlamak istiyordu. Vali-Jandarma Yarbayı ve Emniyet Müdürü tarafından komuta edilen çok sayıda polis ve jandarma Devlet Hastahanesine bir baskın düzenledi. Yetkililer hastahanenin işgal edildiğini iddia ediyordu. Hastahaneye yapılan baskı, tamamen hastahane yetkililerin bilgisi dışında cereyan etti. Bu yasa dışı baskını protesto amacıyla Sağlık Müdürü Vekili ve hastahane Baştabibi istifa ettiler. Polis; baskını gece saat 3-4 arasında yaptı.

Hastahanede Cafer Erdem'in ölüsünü bekleyen yüzlerce devrimci sıkı bir aramadan geçirildi. Bilhare askeri araçlarla askeri kışlalara nakledilerek tutuklandılar. Toplam tutuklu sayısı 100'ü buluyordu. Oysa Tunceli Valisi basına ve TRT'ye verdiği haberde sadece gerçek dışı beyanlarla kamuoyunu yanıltıyordu. Tutuklananlar yoğun bir işkenceden geçirildi. işledikleri siyasi cinayetin suçunu devrimcilere yüklemek istiyorlardı! "Kendi kendilerini vurdular" diyen faşist yetkililer kendilerini temize çıkarmak istiyorlardı. Katliam olayının baş aktörlerinden biri olan ve vur emrini veren Yarbay tutuklulara; "siz birbirinizi vurdunuz" diyordu. Devrimciler Jandarma Yarbayına "Cafer arkadaşımızı siz öldürdünüz, bunun hesabını vereceksiniz", diyerek karşı çıktılar. Jandarma yarbayı telaşa kapılarak; "bu olay sizinle polis arasındaki bir meseledir, bizimle bir ilgisi yoktur" diyerek kendisini kurtarmaya çalıştı. Tutuklu bulunduğumuz hücrede bitişikte bulunan odadaki tartışmaları duyuyorduk. Jandarma ve polis yetkilileri işledikleri cinayeti itiraf ediyorlardı.

Tutuklular arasında Tunceli DEV-GENÇ üyeleri de bulunuyordu. Bu yüzden Emniyet yetkilileri Dev-Genç üyelerini kanunsuz miting düzenlemek ve olaya sebebiyet vermekten ötürü suçladılar. Çabaları sonuç vermedi boşa çıkartıldı.

Olayla ilgili olarak hala 18 kişi cezaevinde bulunmakta ve işlenen cinayet bu arkadaşlara yüklenmeye çalışılmaktadır. Çevre illerden çok sayıda askeri birlik ve polis kuvvetleri halen Tunceli'de bulunmaktadır.

22 1 1977 tarihinde Tuncelin de DEV-GENÇ, TÖB-DER, TÖS-DER TÖTED, İMO temsilciligi gibi demokratik kitle örgütleri tarafından "anti-demokratik uygulamaları faşist siyasi cinayetleri protesto" amacıyla bir miting düzenledi. Tüm revizyonist ve oportunist gruplar miting tertip komitesinin kararlarına uymayarak bir provakasyon ortamı yaratmaya çalıştılar. Devrimcilerin miting boyunca provakasyonu halka teşhir etmeleri üzerine revizyonistlerin çabaları sonuç vermedi ve halkın büyük tepkisi ile karşılaştılar.

Bu olay tüm revizyonist grupların halktan kopuk siyasetlerine büyük bir darbe indirdi. Mitingi kırma-provake etme siyasetleri boşa çıkarıldı.

Mitingde Tunceli DEV-GENÇ adına son konuşmayı yapan arkadaş

"Emperyalizm işbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak ağalarının ittifakından oluşan bir avuç azınlığın gerici diktatörlüğü Ekonomik ve politik bir bunalımın içine düşmüştür. Bu gerici diktatörlük, hem içine düştüğü bunalımın yükünü emekçi halkların sırtına yüklemek, hemde halkların yükselen devrimci muhalefetini bastırmak için faşizmi iktidar yapma çabası içerisindedir. Bunun için devrimci halk hareketlerinin üzerine kan ve ateş kusmakta. halkı faşist zorbalık yöntemleriyle yıldırmaya, kitle temeli oluşturmaya ve geliştirmeye çalışmaktadır. Bu kana susamış iktidarın, doğu ve güney doğudaki baskı ve sömürüsü daha katmerlidir. Bölgede hızla gelişen devrimci hareketten; anti-sömürgeci, anti-faşist, anti-emperyalist hareketten korkmaktadır". Diyerek şöyle devam etti.

"Kürt ulusunun ulusal ve demokratik hakları gaspedilmiştir. Ana diline, edebiyatına, kültürüne yasak konmuş, yer altı ve yerüstü zenginlikleri yağma edilmiştir. Kürt ulusunun tarihi sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı, zulme ve zorbalığa karşı yiğit direnmelerin tarihi olmuştur. Emperyalizm ve sömürgeci güçler bunu çok iyi bilmekte ve korkmaktadırlar. Kürt ve Türk halklarının bütünleşen ortak mücadelesinin gücünden korkmaktadırlar. Anti-emperyalist, anti faşist, anti-sömürgeci hareketi ezmek için yeni kitle katliamları sahneye koymak çabaları içerisindedirler. Jandarma dipçiği ve polis jopu Kürt halkının günlük yaşamının ayrılmaz bir parçası durumuna getirilmiştir. Ancak hiç bir kuvvet halkların ortak mücadelesinin zaferini engelliyemeyecektir. Emperyalizm ve sömürgeci güçler Türkiye'nin bir ikinci -bir üçüncü- bir beşinci Vietnam olmasından korkmaktadırlar. Korktukları başlarına gelecektir.! Bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın. Türkiye yeni bir Vietnam olacaktır."

Tunceli
DEV-GENÇ

ANTİ-FAŞİST MÜCADELE...
(baştarafı Sayfa 9 da)

jiktir. Faşist ideoloji, yığınlara karşı teşhir edilmelidir. Anti-faşist mücadele pratiktir. En geniş yığınlar oligarşiye ve onun faşist saldırılarına karşı örgütlenmelidir. En geniş anti-faşist birlik kurulmalıdır. Faşizme karşı mücadele fiilidir. Dişe diş bir mücadeledir. Hayatın her alanında faşizme karşı aktif mücadeleyi gerektirir.

Öte yandan bir an dahi unutulmamalıdır ki anti-faşist mücadele son tahlilde devrim sorunudur. Ülkemizde emperyalist işgal sürdükçe, oligarşinin egemenliği kırılmadıkça faşizm tehlikesi daima var olacaktır. Bu nedenle esas görevimiz emperyalizme ve oligarşiye karşı demokratik halk devriminin zaferi için çalışmaktır. Esas olan budur. Ancak emperyalist işgali kırdığımız gün, oligarşinin egemenliğini kırdığımız gün, yani demokratik halk devriminin zaferini sağladığımız gün anti-faşist mücadelenin zaferi sağlanacaktır.

Evet, anti-faşist mücadelenin nihai zaferi ancak demokratik halk devriminin zaferi ile mümkündür, ancak bu, bugün demokratik haklarımızın korunması için var gücümüzle mücadele etmememiz demek değildir. Aksine bütün gücümüzle demokratik haklarımızı birer mevzi, birer siper haline getirerek savunmalıyız. Ancak hiçbir zaman demokratik haklarımızın savunulması, yada geliştirilmesi, çoğaltılması ülkemizde demokrasinin oluşturulması demek değildir. Toplumun "demokratikleştirilmesi" bu değildir. İşçilerin, köylülerin uğrunda mücadele ettikleri; işçi-köylü demokrasisidir ve bu da ancak işçi-köylü iktidarında gerçekleşir. Çağımızda demokrasinin gerçekleşmesinin başka hiç bir yolu yoktur. Tek yol işçi-köylü iktidarını sağlayacak olan devrimdir.

Ülkemizde tutarlı bir demokrat olmanın, tutarlı bir anti-faşist mücadele yürütmenin bir başka temel şartı da anti-şövenist olmaktır, sömürgeciliğe karşı mücadele etmektir. Kürt halkı üzerindeki sömürgeci baskıya karşı çıkmadan tutarlı bir demokrat olunamaz.

* KAHROLSUN EMPERYALİZM !
* KAHROLSUN OLİGARŞİ !
* KAHROLSUN FAŞİZM !
* KAHROLSUN ŞÖVENİZM !
* YAŞASIN ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-OLİGARŞİK DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !
* YAŞASIN İŞÇİLERİN-KÖYLÜLERİN DEVRİMCİ-DEMOKRATİK İKTİDARI !

OLİGARŞİ DEVRİMCİLERİ...
(baştarafı sayfa 8'de)

Boyabat TÖB-DER'de imza toplayarak olağanüstü kongreye giden revizyonistler, divan seçimi kaybetmişlerdir. Bunun üzerine topluca savcılığa giden revizyonistler "dernekte komünizm propagandaları yapılıyor" ihbarında bulunmuşlardır. Bunun üzerine TÖB-DER'i basan polis, dernekte bulunan İLERİ sayılarına el koymuş, gazetemizi sattığı gerekçesiyle devrimci öğretmen Satılmış AYRANCIOĞLU mahkemece tutuklanmıştır. Polis-faşist saldırıları ve revizyonistlerin ihbarları Karadenizde devrimci mücadeleyi engelliyemiyecektir.

KAHROLSUN OLİGARŞİ VE FAŞİZM !
KAHROLSUN REVİZYONİZM !

YAVUZ HIRSIZI EV SAHİBİNİ BASTIRMAYA ÇALIŞIYOR...
(Baştarafı Sayfa 2'de)

şı mücadele üzerine bir kaç inciyle ve pek kendini beğenmiş bir eda ile devam ediyor. KİTLE'ye göre KURTULUŞ faşizme karşı değil, faşistlere karşı mücadele ediyormuş! KURTULUŞ anti-faşist mücadelede (acaba faşizme karşı, yoksa faşistlere mi karşı, orası belli değil!) yenildiğini itiraf etmiş! Halbuki marifet faşizme yenilmemekmiş. 12 Mart'ta ve daha sonra "işçi sınıfı sosyalistleri"nin (!) yani TSİP revizyonistlerinin, faşizme karşı mücadele etmediğini söylemek safsata imiş, zira CHP bile faşizme karşı mücadele ediyormuş.

Sondan başlarsak; gerçekten CHP bile faşizme karşı mücadele eder! Özellikle 12 Mart döneminde bugünkü TSİP'in yöneticilerinin faşizme karşı ne denli yiğitçe (!) mücadele ettikleri bilinen gerçektir. Hemen, hemen tüm Türkiye solu zindanlardayken, ya da polis takipi altındayken bizim revizyonist efendiler ise TSİP'in kurmak için ortada dört dönüyorlardı. Belki de faşizme karşı mücadele etmişlerdir ama birazcık(!) olsa gerek Aynen partilerini kurmaları gibi Gerçekten uyarmakta yarar var: TSİP revizyonistleri anti-faşist mücadele konusunda, özellikle 12 Mart dönemindeki anti-faşist mücadeleleri konusunda tahrifattan vaz geçmelidir. Aksi taktirde bu konuda haklarında söylenebilecek çok söz vardır.

KURTULUŞ'un faşizme karşı mağlubiyetini "itiraf" edişine gelince; tekrar edelim: Faşizme karşı mücadele edenler bir dönemde yenilmişlerdir. Bu mevzii bir mağlubiyettir. Dün yenildik ama yarın mutlaka kazanacağız. Zira proleteryanın örgütlü gücü, marksizm-leninizm yenilmezdir. O, marifet faşizme yenilmemek iddiası ise tamamen bir totoloji.

Dünya komünist hareketi TSİP, KİTLE gibi 2. Enternasyonel revizyonistlerini teslimiyetçileri yıllarca önce mahkum etti. Türkiyede ki devrimci proleterya hareketi'de aynı işi yaptı. Onlar debelendikçe, yüzlerini, teslimiyetçi karakterlerini biraz daha açığa çıkarmaktan başka bir şey yapmıyorlar. Hepsi bu.

⁎ Bu "gençlik grubu" iddiası da kendini beğenmişliğin bir başka göstergesi. Onlar, o tescilli revizyonistler, teslimiyetçiler "işçi sınıfı sosyalisti" Sınıfsal köklerine baksak işçi sınıfı ile hiç alakası yok. İdeolojilerine baksak hiç, ama hiç alakası yok.

⁎⁎ Bu arada bazı açık gözler KİTLE'nin bu büyük ifşaatına bir kaplan gibi atılmışlar. Devrimci Gençlik "Faşizm Üzerine Bir Kaç Söz -KSD (KURTULUŞ demek istiyor- İLERİ'nin notu) Eleştirisi" broşürünün hem ilk sayfasına, hem arka kapağına KİTLE'nin bu kendinden menkul "yakınlık" benzetmesini aktarmış. Ama gene yaya kaldılar. KURTULUŞ ile KİTLE arasındaki ideolojik fark açıktır. Ve aynı KİTLE o aktardıkları yazıdan bir sayı önce bu kez KURTULUŞ ile DEVRİMCİ GENÇLİĞİ yanyana koyuyordu. Alın bir arap saçı daha. Klavuzu karga olanın burnu pislikten kurtulmaz. DEVRİMCİ GENÇLİK, KURTULUŞ un devrim anlayışını eleştirmek için KİTLE'nin şehadetinden vaz geçip, KURTULUŞ'un görüşlerini eleştirse daha iyi eder. Üstelik ortada KURTULUŞ'un hem kendi devrim anlayışını sergilediği hem de DEVRİMCİ GENÇLİĞİN (pek açık olmasa da hatta pratikleri ve bir çok yazıları ile inkar etselerde-savundukları) görüşlerini eleştirdiği yazılar da var Unutmuşlardır diye düşünerek hatırlatalım: 1-Yol ayırımı (Sayı:1), 2-Evrim ve Devrim Aşamaları (Sayı:2), 3-Öncü Savaşı Üzerine (Sayı:7).

KALPAZANLIK VE REZİLLİK...
(baştarafı sayfa 2 de)

iflası ve birçok maceracının faşistlerin önünde dize gelerek dönekliğini ilan etmesi henüz oldukça yenidir. Bir kısmı AP'nin safına geçen..." Evet 71'in ardından dönenler oldu. Faşizme pes edenler, diz çökenler oldu. Ama sayfalarca ifade veren, arkadaşlarını ihbar edip sonra PDA'nın bugünkü yayın organları, "Halkın Sesi" AYDINLIK ile Amerikan emperyalizminin objektif olarak işbirlikçiliğine istenen şefler de çıktı.

PDA saflarında daha hala dürüst unsurların olduğuna inanıyoruz. Bu arkadaşlar durup bir an düşünmelidir. "Halkın Sesi" ve AYDINLIK sayfaları arasında hayali düşmanın dışında. Türkiye halklarının gerçek düşmanı olan Amerikan emperyalizmi üstüne bir kaç satır karalamalıdırlar. Sonra objektif olarak Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi olup olmadıklarını düşünmelidirler. Bir an düşünmelidirler ve önderlerinin "ifade"lerine de bakmalıdırlar. Görecekleri şudur: Aynen Zeki Baştımar gibi (bugünkü İ.Bilen'den önceki "TKP" sekreteri) polise teslim, konuşma, itiraf ve arkadaşlarını ihbar ve mahkemede en keskin tavır. PDA kalpazanlarının peşindeki tüm namuslu unsurlar Mahirleri, Denizleri ve Kaypakkayaları 71'deki PDA'cılarla kıyaslamalıdırlar. Ve, *KURTULUŞ* 'un ve İLERİ'nin 71 direnişçilerine niçin Marx'ın komünarlara, Lenin'in 1905 savaşçılarına layık gördükleri övgüyü yaptığını *KURTULUŞ* 'ta çıkan *"Geçmişin Değerlendirilmesi Üzerine Bir İnceleme"* yi okuyarak anlamalıdırlar.

Kalpazanların şeflerine ise söylenecek bir şey yok.

Liseliler ! Emperyalizme, Faşizme ve Şövenizme Karşı Mücadelede Birleşelim.

Şenkaya'da devrimciler oligarşinin köpeklerine gereken dersi verdiler.

Yurdun her tarafında sürdürülen emperyalizme, Faşizme ve şövenizme karşı mücadeleyi bastırmak için oligarşi, her türlü aracıyla halkımıza ve onun gözbebeği devrimci gençliğe saldırıyor.

Bu saldırıların biri de Şenkaya'da yapıldı. Şenkaya'da gençlik (birkaç satılmışın dışında) genellikle anti-faşist bir niteliğe sahiptir. Ve hepsi de yiğit, namuslu, dürüst ve yurtsever kişilerdir. Onlar tek kurtuluş yolunun D E V R İ M olduğuna inanmaktadırlar.

Oligarşi bu duruma tahammül edemezdi. Nitekim "gençliği kurtarmak" (!) için yoğun bir dedikodu ve yalan kampanyası açmıştır. üç-beş gerici ile birlikte beş-on faşist köpek devrimciler üzerine saldırtmıştır. Fakat devrimci gençler, üç-beş gerici ve beş-on faşisti önlerine katarak kovalamış, caddelerde toplanan halka hitaben bir konuşma yapılmış, saldırganlar teşhir edilmiştir. Gericiler ve faşistler kovalanırken "BAĞIMSIZ TÜRKİYE", "KAHROLSUN FAŞİSTLER" sloganı atılmış, daha sonra ise caddelerde devrimci marşlar söylenmiştir.

Devrimci gençler dağıldıktan sonra, oligarşinin kolluk kuvvetleri ev ev gezerek devrimcileri içeri almışlardır. "Dördüncü ordu doğuya" diyenler, jandarmanın dipçiği inip kalktıkça ordunun kimin ordusu olduğunu azıcık düşünsünler.

Yine son günlerde anti-faşist niteliğe sahip lisemizde faşist baskılar yoğunlaşmış, gericilerden oluşan "okul-aile birliği"nin ihbarıyla öğretmenlerimiz sürülmüş, yerlerine azılı faşistler getirilmiştir. Daha şimdiden devrimci öğrencilere tehdit, şantaj başlamış ve baskılar görülmedik derecede artmıştır. Onların amacı bizi "Amerikan Tipi Uzman" yetiştirmek, oligarşinin aleti yapmaktır. Ama hayır ! Şenkaya'da devrimci gençlik bu tür baskı, yıldırma ve hatta yoketme hareketlerine boyun eğmeyecektir. Devrimci sorumluluğumuzun bilincinde olarak, dün olduğu gibi bugün de kararlı bir şekilde emperyalizme ve faşizme karşı omuz omuza savaşacağız.

* KAHROLSUN EMPERYALİZM VE OLİGARŞİK DİKTA !
* KAHROLSUN FAŞİZM !
* KAHROLSUN SÖMÜRGECİLİK !
* YAŞASIN HALKIMIZIN ANTİ - EMPERYALİST, ANTİ - FAŞİST VE ANTİ-ŞÖVENİST MÜCADELESİ !
* KURTULUŞ İÇİN İ L E R İ !

Şenkaya'dan
Bir Grup Devrimci.

LİSELİ GENÇLİĞİN MÜCADELESİNİ OLİGARŞİNİN BASKI VE TERÖRÜ YILDIRAMIYACAKTIR !

Okullar, gerçekte oligarşi'ye yumuşak başlı uşaklar ve yetenekli işçiler sağlayan birer araç haline getirilmek istenirken, bir yandan da okulların siyasetin dışında kalması gerektiği ilân edilerek ustalıkla söylenmektedir:

Oligarşinin temsilcilerinden biri olan MHP genel başkanı ve komandaların "başbuğu" Türkeş Millî olmayan eğitimi söküp atacaklarını belirterek "Bu yolda yapılanlar başlangıç niteliğindedir. Asıl yapılacak olan şey bundan sonra (...)"diyerek amaçlarını açıklamıştır.

Devamı sayfa 5'te.

Devrimci liseliler! Demokratik Lise mücadelesini, örgütlemek için görev başına!

Her alanda olduğu gibi, kültürel alanda da Amerikan emperyalizminin tahakkümü altında olan ülkemizde emperyalizm ve işbirlikçileri (tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahipleri) öğrenci gençliği kendine sadık köleler, bu kokuşmuş düzenin bekçileri olarak yetiştirmek için tüm eğitim kurumlarına gericiliği, emperyalist kültürü yerleştirmek istemektedir. Oligarşinin eğitim kurumlarına karşı giriştiği saldırıya üniversite ve yüksek okul öğrencileri ülkenin dört bir yanında karşı koydular, koyuyorlar. Üniversite gençliği 1960'lardan bu yana örgütlü ve kararlı bir şekilde emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadele ediyor Faşist saldırılara karşı direniyor.

Geri kalmış ülkelerde, öğrenci gençliğin görevleri oldukça geniş boyutludur. İşçi sınıfının henüz sosyalizmin bilimi ile kaynaşmadığı, Türkiye gibi yarı-sömürge ve sömürge ülkelerde, sosyalizmin bilimi öğrenci gençliğin arasında hızla yayılır ve gençliğe düşen görev; sosyalizmi işçi sınıfına taşımaktır. Ülkemiz öğrenci gençliği bir yandan kendi eğitim kurumlarında emperyalizmin yoz ve kozmopolit kültürüne, oligarşinin gerici eğitim düzenine karşı mücadele ederken, bir yandan da halkların yükselen mücadelesine koştu. 71 öncesi öğrenci gençlik, ülkenin dört bir yanındaki işçi-köylü-emekçi hareketlerinin en önemli destekçisiydi, 71 öncesinde DEV-GENÇ'li gençler her halk hareketinin içindeydiler.

Öğrenci gençliğin geçmişteki mücadelesi, günümüzde oligarşinin yeni taktikler uygulamasına neden oldu. Oligarşi, genel olarak ilerici, yurtsever, demokrat olan, devrimcileri, sosyalistleri destekleyen öğrenci gençliğin bu büyük potansiyelini kırmak, dağıtmak ve kendi peşine takmak istiyor. Faşist sürüler, oligarşik devletin tüm kurumlarının aktif desteği ile üniversite ve yüksek okullara durmadan saldırıyor. Ne var ki her saldırısı devrimci öğrencilerin direnişi karşısında kırılıyor. Bir kaç yüksek okuldaki faşist işgallerde gün be gün zayıflıyor. Birer, birer kırılıyor.

Üniversite ve yüksek okullarda egemenlik kuramayan oligarşi son dönemlerde var gücüyle liselere saldırıyor. Kendine liselerde kitle tabanı oluşturmaya çalışıyor. Liselerdeki faşist saldırılar ülke çapında yaygınlaşıyor.

Oligarşi, diğer yandan da liselerdeki eğitim düzenini tamamen ırkçı, şöven, gerici bir biçime sokmak istiyor. Ders kitapları faşizmi, şövenizmi öğretiyor. İşçi sınıfına, Kürt halkına, Alevi yurttaşlara küfrediyor.

Lise yönetimlerine faşist öğretmenler getiriliyor. Devrimci-demokrat öğretmenler kurşunlanıyor, sürülüyor. Her fırsatta öğretmenlerin tek kitle örgütü TÖB-DER'e saldırılıyor.

Oligarşinin bütün bu saldırılarına karşı yurtsever, demokrat, ilerici orta-öğrenim gençliği direniyor. En küçük kasabalardan, en büyük şehirlere kadar Demokratik Lise Mücadelesi yükseliyor. Ancak liseli gençlik bugün genel olarak örgütsüz, dağınık. Bu durum oligarşinin azgın saldırılarına karşı liseli gençliğin en temel zaafı.

Böyle bir ortamda, sosyalist öğrencilere düşen bir çok görevler var. Özellikle birden çok orta-öğrenim kurumunun olduğu yerlerde liseli gençliğin acil talebi örgütlenmektir. Sosyalist gençler bu örgütlenmenin öncüleri olmak zorundadırlar. Bütün güçleri ile liseli gençliğin en geniş yığınlarının toplanacağı anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şövenist bütün öğrencilerin içinde örgütleneceği örgütler yurtçapında kurulmak zorundadır.

İşçi sınıfının bilimini kendilerine rehber edinmiş sosyalist öğrencilerin bu mücadelede karşılaşacakları birçok zorluklar vardır.

Her şeyden önce oligarşinin çeşitli kurumları karşımıza dikilecektir. Okul idaresi, polis, jandarma lise gençliğinin demokratik örgütlenmesini engellemek isteyecektir. Oligarşinin saldırılarına karşı öğrencilerin tek silahları birlikleri ve aktif mücadeleleridir. Oligarşi demokratik örgütlenmemizi engelleyemez.

Sosyalist gençlerin karşısına çıkacak ikinci bir engel revizyonistler ve oportünistler olacaktır. Çeşitli revizyonist ve oportünist gruplar, grupçu ve sekter tavırlarıyla, demokratik lise örgütlenmesini bozmaya çalışacaklardır. Proletarya sosyalistleri revizyonizme ve oportünizme karşı en yoğun bir biçimde mücadele etmek zorundadırlar. Onları en geniş kitlelere teşhir etmelidirler. Ve daima ilkeli bir birlikten yana olmalıdırlar. Demokratik lise örgütlenmemizde en temel ilkelerimiz; anti-emperyalist, anti-faşist ve anti-şövenist olmaktır. Ancak bu temel ilkelerimizin sözde "kabulü" ilkeli bir birlik için yeterli değildir. Yoğun ideolojik mücadele ve ilkelerin pratikte uygulanması, birliğe giden yolu açar, tüm grupçu, sekter tavırları yıkar, revizyonizmi, oportünizmi, pasifizmi açığa çıkarır.

Özetle bugün oligarşi lise gençliğinin üzerine şiddetle saldırmaktadır. Liseli gençlik yeterince örgütlü değildir. Proleter sosyalistleri bir an evvel ülke çapında liseli gençliği örgütlemek için seferber olmalıdır.

Demokratik lise mücadelemizde ileri,
Demokratik lise örgütlenmemizde ileri.

kurtuluş için
İ L E R İ

İSTANBUL AKŞAM TİCARET LİSESİ'NDE REVİZYONİSTLER TESLİMİYETÇİLİKLERİNİ BİR KERE DAHA GÖSTERDİLER.

Devrimci mücadelenin her geçen gün gelişip, güçlendiği İ. Akşam Ticaret Lisesinde TİP, TSİP, ve İGD'li revizyonistler var güçleriyle anti-faşist birliği parçalamaya çalışıyorlar.

İGD 'li revizyonistler önce "herşeyi biz yaparız" iddiası ile ortaya çıktılar. Okuldaki tüm ilericilerin devrimcilerin katıldığı toplantılarda kitleyi küçük gördüler. Son olarak ise 24 Ocak ta faşistlerin okulu basması karşısında aldıkları tavır pasifizmlerini-teslimiyetçiliklerini bütün öğrencilere gösterdi.

Faşistler gelir gelmez okulu terk edip kaçtılar. Devrimciler ise bütün öğrencilerle birlikte faşistlerin karşısını çıkıp onları gerilettiler.

Revizyonistler 26 Ocak günü girişilen "kitap yakma" eyleminden de kaçınca öğrenci kitlesinden tamamen tecrit oldular. Eyleme girişildiği takdirde devrimcileri polise ihbar edeceklerini söylemeleri, bu bir avuç İGD'linin gerçek yüzlerini de açığa çıkardı.

Revizyonistlerin bu tavırları karşısında devrimciler birliklerini pekiştirdiler. İst. Akşam Ticaret Lisesinde bugün demokratik Lise mücadelesi daha güçlü.

Yaşasın demokratik lise mücadelemiz,

Faşizme karşı omuz omuza.

TAŞOVA DA DEMOKRATİK LİSE MÜCADELESİ

Oligarşinin Liselerdeki demokratik mücadeleye saldırısı son günlerde Taşova Lisesinde yüksek boyutlara ulaştı.

Önce 4 öğretmen sürüldü. Ülkü ocaklı öğretmenler müdür ve yardımcılıklarına getirildi. Öğrenciler tek, tek idareye çekilerek hayali suçlamalarla ifadeleri alınarak sürgünleri hazırlandı. İdare hiç bir sebep gösterilmeden öğrencileri polise ihbar etti.

Polis-idare-faşist işbirliği Taşova Lisesinin faşistleştirilmesi için çalışıyordu. Devrimcileri dağıtmak, kitleyi yıldırmak ve ardından kitleyi kendi peşlerine takmak istiyorlardı.

Artan baskılar karşısında öğrenciler 7 günlük bir uyarı boykotu kararı aldılar. Öğrenciler boykotta 4 temel istek ileri sürdüler:

1-Faşist yöneticilerin geri alınması,
2-Sürülen öğretmenlerin tayinlerinin durdurulması,
3-Öğrenci sürgünlerinin durdurulması,
4-Öğrencilere uygulanan çağ dışı yöntemlere son verilmesi.

Bütün öğrencilerin kararlı bir şekilde katıldığı boykot Taşovada ki egemen çevreleri telaşlandırdı. Çevre il ve ilçelerden toplanan polisler öğrencileri derse sokmak için saldırdı Tüm öğrenciler polis saldırılarına karşı yiğitçe direndiler. Ülkü Ocaklı Müdür 33 devrimci öğrenciyi polise teslim etti. Polis bir çok öğrenciyi daha okul bahçesinde, çevre sokaklarda tutukladı. Karakola götürülen öğrencilere hunharca işkence yapıldı. Boykot süresince okulun önünde toplanan öğrencilere polisler ve faşistler taş, sopa, joblarla saldırdılar. Silahlı faşistler geceleri devrimci öğretmenleri

tehdit ettiler. Ancak bütün bu baskı ve zulüm öğrencileri yıldırmadı. Boykot kararlı bir şekilde sürdü.

Okulun açıldığı gün koridorlar polislerle dolduruldu. Öğrenciler sindirilmek isteniyor. Bunun üzerine öğrenciler derslere girmeyerek toplandılar . Süngülerin gölgesinde ders yapmayacaklarını haykıran öğrenciler faşizmi, işkenceleri ve polisi protesto eden sloganlarla çarşıya kadar bir yürüyüş yaptılar. Yürüyüş boyunca halk öğrencileri destekledi.

Bu kararlı koyuş karşısında faşist idare geriledi. Polis okulu terk etti. Taşova'da demokratik lise mücadelesi bir ileri adım daha attı.

Kahrolsun oligarşik eğitim düzeni, demokratik lise kavgamızda İleri,

Yaşasın Türkiye halklarının Demokratik Halk Devrimi mücadelesi,

Yaşasın gençliğin anti-faşist anti-emperyalist, anti-şövenist mücadelesi,

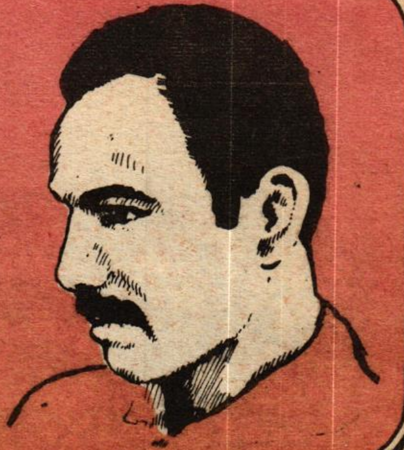
Kurtuluş için İleri.

ULAŞ BARDAKÇI 19 ŞUBAT 1972

TÜRK ve KÜRT HALKLARININ ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN DÖĞÜŞTÜ

DEVRİM YOLU ENGEBELİDİR, DOLAMBAÇLIDIR, SARPTIR. HER ENGEBEDE DÜŞEN GERİLLALAR VARDIR. GERİLLALAR ÖLMEZLER. ONLAR EMEKÇİ HALKLARIN KALBİNDE, RUHUNDA, BİLİNCİNDE YAŞARLAR. ONLAR K U R T U L U Ş A K A D A R S A V A Ş ŞİARINI DEVRİM YOLUNA KANLARIYLA YAZDILAR.

YAŞASIN KURTULUŞA KADAR SAVAŞ

YAŞASIN İRAN HALKLARININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ !

"Halkın Fedai Gerillaları" İran şartlarının incelenmesinden sonra şehir de ve kırda olmak üzere silahlı mücadelenin başlatılmasına karar verdi. Bu karar doğrultusunda şehirlerde ve köylerde silahlı devrim mücadelesinin hazırlıklarına giriştiler. Gerilla örgütünün çekirdeğini oluşturan Yoldaş Ali Ekber Sefai Ferahanı'nın komutanlığındaki bir gerilla grubu Kuzey onmanlarınagittiler. Bu çekirdek grup 5 ay boyunca bütün Kuzey ormanlarını taradı. Bu bölgenin (Mazenderan - Gilan) iktisadi, coğrafi ve sosyolojik durumunu yakından tanıdılar. Çok zor şartlarda yaşayarak ormanlarda yaz ve kış dolaştılar. Böylesine bir bölge tanınması, bölgenin genişliği ve zaman dikkate alınırsa, gerilla harekètlerinde az rastlanan bir olaydır.

"Orman Grubu"nun harekatı daha önceden hazırlanmış programa göre 19 Bahman 1349 (8 Şubat 1971) akşamı başladı. Devrimci gerillalar bir mini büsle SİYAHKAL'e geldiler. Yolculara bildirilerini dağıttılar. Bu bölgenin jandarma karargahı köylüler tarafından işkence ve zulüm merkezi olarak tanınmıştı. Gerillalar karargaha hücum ederek, karargahın sorumlusunu idam ettiler. Oradaki silahlara da İran'ın emekçi halkları adına elkoydular. Hareketten sonra ormanlara doğru çekildiler.

Daha önce yapılan planlamaya göre gerillaların bölgeyi hemen terketmeleri gerekiyordu. Fakat onlar karar değiştirerek bölgede bir kaç gün daha kaldılar. "Orman Grubu" düşmanın ilk günlerde bölgeye fazla bir güç göndermeyeceğini düşündü. Fakat bunun tam tersi oldu. Düşman SİYAHKAL karargahına yapılan hücumdan öylesine dehşete kapılmıştı ki, tüm imkanları ile ve en usta elemanlarını ülkenin her tarafından SİYAHKAL'e doğru sürdü. Düşmanın bu operasyonuna Amerikalı "danışmanlar" da katıldı. Helikopterler bölge üzerinde uçmaya başladılar. Yüzlerce profesyonel katiller yığını bölgeye dağılarak gerillalarla savaşa geçtiler. "Orman Grubu" karargah baskınından bir kaç gün sonra düşmanla karşılaştı. Gerillalar profesyonel katiller çetesinin çemberini yararak ormanın derinliklerine doğru geri çekildiler. Devrimcilerin mevzilerini yaklaşık olarak tahmin eden faşist Şah'ın köpekleri öncekinden bir kaç misli bir güçle karadan ve havadan saldırıya geçtiler. SİYAHKAL'ın asıl mücadelesi işte o zaman başladı. Çok güç şartlar altında gerillalar iki hafta kadar savaştılar. Kararlı bir şekilde savaşan devrimciler bu iki haftaya yakın süren çatışmalarla seslerini ülkenin dört bir yanına duyurdular. Bu savaşta 15 devrimci katledildi. Fakat devrimcilerin bu kararlı, yiğit direnişi ülkenin her tarafında büyük bir siyasi etki yarattı. Ve 8 ŞUBAT İRAN'da silahlı devrim mücadelesinin sembolü oldu.

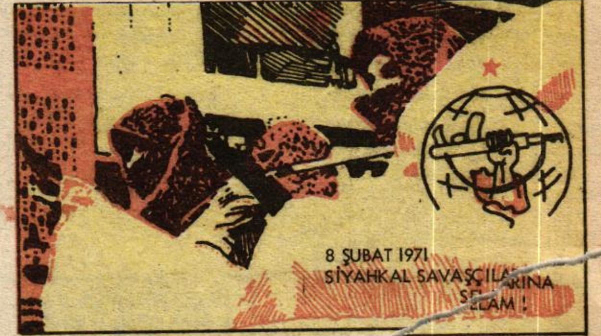
Faşistlerin 15 devrimciyi katletmelerinden sonra işkence, tutuklama ve kurşuna dizmeler İran'da daha da arttı. Fakat bu faşist zulüm kendi zıddının gelişmesini önlemedi, önleyemeyecektir. Amerikan emperyalistleri ve onun kuklası İran faşistleri, İran halklarının devrimci mücadelesinin zaferini engelleyemeyeceklerdir.

8 ŞUBAT ve SİYAHKAL şehitleri İran halklarının kurtuluş mücadelesinin hiç sönmeyen meşalesi olarak emekçilerin, bilincinde, kalbinde yaşayacaktır. İran devrimci mücadelesi uluslararası iki oportünist çizginin dışında Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizminin İran'ın somut şartlarına uygulanmasıyla zafere ulaşacaktır.

KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ VE UŞAKLARI.

KAHROLSUN FAŞİST ŞAH REJİMİ
SELAM OLSUN SİYAHKAL ŞEHİTLERİNE
YAŞASIN İRAN HALKLARININ EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI SİLAHLI MÜCADELELERİ
YAŞASIN İRAN VE TÜRKİYE HALKLARININ DEVRİMCİ DAYANIŞMASI

kurtuluş için
İ L E R İ

HALKIN FEDAİ GERİLLALARI ÖRGÜTÜNÜN "ORMAN GRUBU"NDA ŞEHİT DÜŞEN SAVAŞÇILARI:

1. Ali Ekber Sefai FERAHAI (Mühendis)
2. Ahmet FERHUD (öğretmen)
3. Şuca Allah MEŞİDİ (Mühendis)
4. Hadi Bende Huda LENGERUDU (Belediye Memuru)
5. Abas Deneş BEHZADI (öğrenci)
6. Jelil ENFERADİ (İşçi)
7. Rehip SEMAİ (Öğrenci)
8. Mehdi ESHAGİ (Öğrenci)
9. Hüşeng NEYYERİ (Öğretmen)
10. Ali Mühedis GENDÇİ (Doktor)
11. Muhammad Hadı FAZELİ (Mühendis)
12. İsmail Moini ERAĞI (Öğretmen)
13. Gefur Hasan POUR (Mühendis)
14. Naser Seyf Delil SEFAİ (Mühendis)
15. İskender REHİMİ (Öğretmen)

KURTULUŞ İÇİN
İLERİ

Sahibi: Mehmet Yıldıran
Sorumlu Müdürü: Mustafa Dum

Adres: Belediye Parkı Karşısı
Hüsnüniyet Cad. 17/4
Bayrampaşa/ISTANBUL

ABONE: 6 aylık:25 TL, Yıllık:50 TL
Abone olmak için Mehmet Yıldıran adına PTT'ye başvurarak POSTA ÇEKİ NO: 102482 'ye abone bedelinin yatırılması yeterlidir.

Baskı:
EM-AŞ Web
Ofset Tesisleri
Ankara
Son baskı tarihi
19 ŞUBAT 1977

FİATI 250 kş.